

Adventes Vēstis

2012. gada augusts, #8 (198)

Vienoti Kristus
cerībā

JAUNI
PIEDZĪVOJUMI
VASARAS
NOMETNĒS

DAŽĀDĪBA
DIEVA
VALSTĪBAS
TĪKLĀ

VĒSTURE:
SIEVIETES
ADVENTISTU
DRAUDZĒS

PRAVIETOJUMA
PAR IMANUĒLU
VĒSTURE

STĀSTS PAR
OKSANU
SERGIJENKO

Latvijas ziņas	4
Tēma	8
Vārds mācītājam	12
Vēsture	14
Jauniešiem	16
Bērniem	18
Personība	20
Citu konfesiju ziņas	23

Nepalaidiet garām iespēju!

Mīlie lasītāji, pirms pāršķirat nākošās lappuses, neskatieties skumji ārā pa logu, lai vēlreiz pārliecinātos, ka vasara aiziet, bet īsu brīdi pirms rudens padomāji par sevi un sev tuvajiem. Lasot šī mēneša izdevumu, lūdzu, paturiet prātā, ka Dievam ir daži labi darbi, kurus Viņš vēlas, lai mēs visi tos paveiktu.

Vispirms apskaujiet savus mīļos, jo viņiem visiem ļoti vajag sajūst pieskārienu un mīlestību. Katrs pieskāriens pēc savas būtības ir abpusējs: tu nevari pieskarties otram tā, lai viņš tajā pašā brīdī nepieskartos tev. Mīlestības pieskārienam ir

dziedinošs un svētījošs spēks.

Otrkārt, nepalaidiet garām iespēju novēlēt svētības tiem, kuri atsāks mācības visdažādākajās skolās, un arī tiem, kuriem dots īpašais talants būt skolotājiem, kā arī tiem, kuri dodas uz citām zemēm, lai strādātu, mācītos un gūtu jaunu dzīves pieredzi.

Treškārt, pārlasiet vēlreiz Bībelē stāstu par Dāvidu, īpaši viņa pusaudža gados, kad viņš, nemiera pilns, vairs ilgāk nevarēja izturēt izveidojošos situāciju un apstākļus. Cik sarežģīti tas varētu dažkārt šķist, neviens milzis nav tik liels, lai to neuzveiktu, jo Dievs dod jaunas iespējas, jaunus mērķus un skatījumu. Dievam nekad nav par maz krājumu, lai pietrūktu enerģijas mūsu lādiņam, lai mēs šajā pasaulē darītu labas lietas un veiktu pozitīvas pārmaiņas.

Visbeidzot, pavērojiet visapkārt un nepalaidiet garām vissvarīgāko iespēju – spert pirmo soli, tad nākamo, lai neapdzēstu sirdī ielikto dievišķo aicinājumu – būt par nemiera pilniem cilvēkiem, kuri grib šai pasaulei ienest labas pārmaiņas.

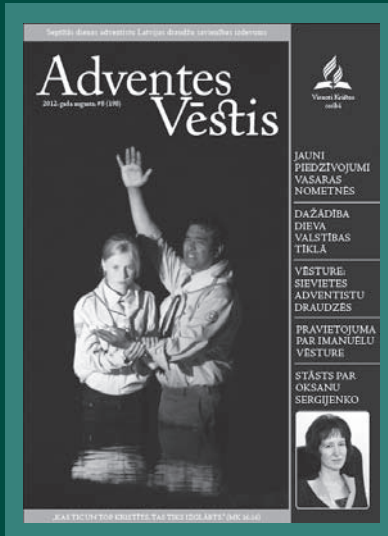
Adventes Vēstu redaktoru vārdā apskauju jūs visus un vēlu svētības nepazaudēt nemieru ar savu roku darbu apliecināt savas sirds mīlestību. Neskumsim par aizejošo vasaru, jo no vasaras jāaiziet kā rītam, kas, jo tuvāk rudenim, jo dzidrāks un skanīgāks.

Cienā, jūsu Valda Reķe

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 900 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Atbildīgie redaktori:
Aidis TOMSONS
Ansis RODERTS
Ģirts ROZNERIS
Ivo RODERTS
Līvijs BALTRUŠAITE
Māris DEBNERS
Mārite LIPSKA
Valda REĶE

Vāka foto:
Ģirts Rozners

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienības izdevniecība
PATMOS

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Viesturs Reķis
*Adventistu Latvijas draudžu
savienības bīskaps*

Dieva noliktā sacensība

Šī vasara daudziem likusies dīvaina ar savu lietainību un aukstumu. Tā jau nosaukta par savādo vasaru. Domāju, ka tas nav traucējis uzkrāt visdažādākos iespaidus gan nometnēs, gan strādājot vai atpūšoties. Tie katram ir citi, bet ceru, ka pozitīvā ir vairāk nekā negatīvā. Katrā ziņā skaidrs ir tas, ka Kungs joprojām mūs mīl un rūpējas par mums.

Neapšaubāmi šis ir laiks, kad pasaules uzmanības centrā ir olimpiskās spēles Londonā. Tās iesākās ar krāšņu atklāšanas ceremoniju, kas demonstrēja, cik radošs var būt cilvēks. Tiešām skaisti un pārdomāti atgādināja par daudz vērtībām, starp citu, arī par rūpēm līdzcilvēku labā. Sports jeb, precīzāk, sacensība ir vienmēr bijusi aizraujoša cilvēku dzīves daļa. Katram ir vēlme būt labākajam, lai vai kādā sfērā tas arī varētu būt. Reizēm tas kļūst komiski, reizēm sāpīgi.

Apustulis Pāvils to pieminējis, rakstot vēstuli korintiešiem, kur sevi minējis olimpīšu rindās kā skrējēju pēc godalgas (1Kor 9: 24-26). Pāvils atgādina, ka viņš netiecas pēc kaut kā nezināma, izdomāta, bet lai pagodinātu Kristu un lai viņa dzīve neatšķirtos no sludinātā. „Tātad es skrienu ne kā uz ko nezināmu, es cīnos ne kā gaisu sizdams.” (26. p.) Te nav kādi izdomāti akcenti, pēc kuriem vērtēt citus jeb ar kuriem mēģināt kādu pārliecināt, ka tikai tā var nopelnīt Dieva žēlastību un labvēlību. Pāvils uzaicina korintiešus: “Dzenieties man pakaļ tā, kā es Kristum.” (1Kor 11:1) Un tas nav akcents uz sevi, bet atgādinājums, ka galvenais šai dzīvē ir atzīt, ka Kristus ir Kungs. Ka Kristus ir Glābējs un tādēļ pilnībā nodoties Viņam.

Ko tad sportistam jādara, lai izcīnītu uzvaru? Bieži tas prasa pilnīgu nodošanos, neņemot vērā cenu. Tomēr pamatā ir vēlme spēlēt, ir jāpatīk tas, ko dari, pēc kā tiecies. Tur nevar būt virspusīgs, brīžiem iesaistīts. Tas ir dzīves veids. Apustulis Pāvils atgādina līdzību starp kristieša dzīves veidu un atlētu cīņu. Atšķirība tikai tā, ka Pāvila pieminētie atlēti cīnījās par vienu balvu, bet kristietība piedāvā daudziem būt uzvarētājiem.

Pāvils runā par čempiona prāta stāvokli, par noskaņojumu uzvarēt. Kristietim ir jānoskaņojas savam aicinājumam. Dieva aicinājums ir balva, jo kristietis var apzināties dzīves gājuma ar Dievu skaistumu. Dievs ir devis mums skaistu vidi, kuru mēs varam kopt un izdaiļot. Tādēļ mums ir vienreizēja iespēja praktiski izdzīvot savu uzticēšanos Dievam. Veltīga šķiet vēlme gaidīt kaut kad ko labu un skaistu, baudīt nākotnes apsolījumu, ja neesam šeit iemācījušies baudīt to, ko Dievs mums sagatavojis. Ja neprotam to vērtēt tagad, tad nepratīsim to nākotnē. Augustā visiem mūsu draudžu mācītājiem un viņu dzīves biedriem ir dota iespēja piedalīties starptautiskā mācītāju konferencē Slovēnijā. Šo konferenci organizē Septītās dienas adventistu Transeiropas nodaļa, un tajā ir iespēja dalīties pieredzē un uzkrāt jaunas atziņas draudzes darba organizācijā. Ceru, ka konferencē būs auglīga un dos daudz jaunu ierosmju, par kurām varēsim runāt nākamajos mēnešos.

Augustā savu draudžu pastāvēšanas jubilejas atzīmē Valmieras un Ērgļu draudze, kā arī Rīgas 2. draudze. Ir jauki atskatīties uz pagājušajām dienām, bet tas ir laiks, kad spraut jaunus mērķus, atrast jaunus izaicinājumus un kalpošanas iespējas. Katram kristietim ir šī vienreizējā iespēja izdzīvot savas attiecības ar Dievu tīri praktiskā veidā. Ne tikai stāstīt par kādiem dažiem akcentiem savas ticības izpratnē, bet ļaut apkārtējiem baudīt kristieša klātbūtni.

Dzīvosim skaisti, baudot to, ko tas Kungs mums sagatavojis gan labajās, gan ne tik labajās dienās.

Viesturs Reķis

Gaidāmie pasākumi

20.-26. augusts

Transeiropas divīzijas organizēta Eiropas mācītāju izglītošanās un pieredzes apmaiņas sanāksme Slovēnijā.

9. septembris

Ziemeļvidzemes mācītāju sanāksme.

23. septembris

Adventistu Latvijas draudžu komunikācijas nodaļas vadītāju seminārs. 12:00 Baznīcas ielā 12a, Rīgā.

Draudzības dienas

12. augustā pl.10:00 50-vietīgs autobuss aizvazināja bērnus, pusaudžus un viņu vecākus no Liepājas Adventistu draudzes dievnama uz "Ceļa meklētāju" notirēto Liepājas kluba sporta un atpūtas bāzi "Dūči".

"Draudzības dienas" ir Liepājas draudzes un Ceļa meklētāju kluba (sadarbībā ar Liepājas pilsētas domi) organizēts pasākums, uz kuru tiek aicināti bērni, pusaudži un jaunieši.

Dienas gaitā visiem bija iespēja piedalīties gan pārgājienā, gan visdažādākajās spēlēs un atrakcijās, gan kopīgi dziedāt

unnogaršotsaimniečusagatavotāspusdienas. (Ieskatu varat gūt draudzes YouTube kanālā.) Vakarā, pirms došanās mājup, visi saņēma ielūgumu uz Aizlūgumu, jauno mācību gadu uzsākot, kas nu jau tradicionāli notiek Adventistu Liepājas draudzes dievnamā 1. septembrī.

"Mūsu redzējums ir daudz lielāks par šādiem dažu jautru, aizraujošu un interesantu stundu kopā pavadīšanas pasākumiem," paskaidro draudzes mācītājs Ivo Roderts. "Tā patiesībā ir mūsu draudzes misijas projekta pirmā fāze. Mēs ticam, ka Dievs mūs ir aicinājis kalpot sabiedrībai, apmierinot tās vajadzības... un tad aicinot sekot Kristum."

Liepājas draudzes CM klubs

Mūzika pili

Vasara, mūzika Dieva godam un Durbes pils, skan pazīstami, vai ne? Arī šogad, jau devīto gadu, Tukuma iedzīvotāji un viesi 5. augustā tika mīļi aicināti uz kristīgās mūzikas pēcpusdienu "Cerība" Durbes pilī. Ir izveidojies mūsu klausītāju loks, par to liecināja pils darbinieces, stāstot, ka ir bijuši interesentu telefona zvani un jautāts par mūsu koncertu.

Mūsu ansamblis, kas kļūst ar katru gadu jaunāks, jo pievienojas dziedātāju bērni, dziedāja gan klasiskas, gan dažādu amerikāņu autoru dziesmas. Mazajiem klausītājiem ļoti patika dziesma "Jēzu, es maziņš esmu" mazā solista Haralda izpildījumā. Viņu dziedājumā atbalstīja Amanda un Annija. Kā parasti, dedzīgas simpātijas izpelnījās zāģa solo, ko vienmēr gatavs atskaņot Valdis Birziņš. Neizpalika arī instrumentālie skaņdarbi Madaras un Daumanta Liepiņu un Beātes Birziņas izpildījumā. Īpaši klausītājus uzrunāja Ramo skaņdarbs "Tamburīns". Visu kopā savienoja programmas vadītāji Dace un Arnis Bičoli.

Nevar rakstīņu nobeigt, nepieminot divus cilvēkus – mūsu koncertmeistari Dinu Liepiņu, kurai darbaspējas un pacietību mācīt gan lielos, gan mazos tiešām dod pats Dievs, un diriģentu Mārtiņu Subatoviču. Mēs esam ļoti pateicīgi viņam par mums ziedoto laiku un sirsnību. Tikai Dieva žēlastībā ir iegūstams spēks šādai kalpošanai.

Mēs esam pateicīgi Dievam, ka Viņa dāvanas dod mums iespēju iepriecināt klausītājus un parādīt vienīgo patieso Cerību – Jēzu Kristu.

Daina Sproģe Tukuma draudzē

"Bebrīši – 2012" Salacgrīvā

Jau no 2011. gada novembra Salacgrīvā un no šā gada februāra Cēsu "Sadraudzības" draudze kopā ar mācītājiem A. Āriņu un V. Zilgalvi organizēja evaņģelizācijas pasākumus. Šo pasākumu kulminācija bija ielas evaņģelizācijas pasākums Salacgrīvas parkā, pretī veikalam "Maxima", 28. jūlijā.

Pasākuma nosaukums – "Meklējot Draugu". Sadarbojoties Cēsu "Sadraudzības", Salacas un Ērgļu pusaudžu "Ceļa meklētāju" klubiem, tika izveidotas vairākas darbnīcas - stacijas, kurās pilsētas iedzīvotāji varēja līdzdarboties, iepazīties ar "Ceļa meklētāju" kustību, kā arī gūt nojausmu par to, ka Debesīs ir viņu labākais Draugs. Vienā no stacijām apmeklētāji varēja sastapt īstas aitas, kā arī dzirdēt seno Betlemes ganu stāstu.

Pasākuma fonā dziedāja kristīgā grupa "Sliekšņi un griesti", Cēsu draudzes "Sadraudzība" mūziķi, kā arī Salacgrīvas pilsētas jaunais mūziķis Artūrs Strautiņš.

Sabata dienas kulminācija – kristības pie Salacgrīvas mola. Kristības piedzīvoja Mirdza, Elīna, Baiba un Sanita no Cēsu "Sadraudzības", kā arī Elmārs no Salacas draudzes. Kristījās arī trīs Dieva bērni no Rīgas 1. draudzes.

Evaņģelizācijas pasākums ar kristībām sabata pēcpusdienā notika jau otro gadu. Daži saulrietu sagaidīja "Bebrīšos" jau piektdienas vakarā pie ugunsкура. Sestdienas vakarā pie ugunsкура jau bija 50 dalībnieki. Saule, jūra, kopīgi sadraudzības mirklī, tas viss turpinājās līdz pat svētdienas vakaram. Vai pulcēsimies "Bebrīšos – 2013" no 26. līdz 28. jūlijam?

māc. Jānis Mucenieks

Vienotība vai šķelšanās?

Notikumi, kas jūlija beigās risinājās Amerikas kontinenta vidienē, ir raisījuši karstas diskusijas adventistu vidū visā pasaulē. Kolumbijas ūnija, kas apvieno 8 draudžu savienības un apmēram 135 tūkstoš adventistu vairāk nekā 700 draudzēs, 29. jūlijā īpaši sasauktā kongresā nobalsoja par sieviešu ordināciju.

Lēmums paredz, ka turpmāk par iesvētītiem jeb ordinētiem mācītājiem varēs kalpot gan vīrieši, gan sievietes. Izmantojot aizklāto balsošanu, 209 delegāti balsoja par to, 51 bija pret un deviņi atturējās. Saskaņā ar Kolumbijas ūnijas paziņojumu, kuru tā izplatīja nākamajā dienā, ūnijas vadība vairs nenoraidīs savienību lūgumus iesvētīt mācītāju darbā sievietes, un viņu aicinājums pilna laika kalpošanai tiks atzīts tāpat kā vīriešu aicinājums.

Kaislības pirms balsojuma

Vēl pirms deputāti balsoja par šo lēmumu, Ziemeļamerikas divīzijas prezidents Dens Džeksons brīdināja: „Tas, ko mēs šodien darām, ietekmēs ne tikai personiski mūs vai ūniju, bet Baznīcu visā pasaulē. Es gribu sacīt, ka mums ir atbildība vispirms Dieva priekšā.” Arī Vispasaules Adventistu Baznīcas vadītājs Teds Vilsons, zinot par sasaukto kongresu un tā dienaskārtību, izplatīja aicinājumu ūnijas deputātiem. Viņš mudināja nepieņemt šādu lēmumu, bet gaidīt 2014. gadu, kad izveidotā komiteja, kas padziļināti pēta šo jautājumu, nāks klajā ar savu atzinumu. „Es uzrunāju jūs, jo to liek darīt mana sirdsapziņa. Es uzrunāju jūs, jo raizējos par Baznīcas vienotību.” Savukārt Vispasaules Baznīcas viceprezidents Lovels Kūpers izteica šaubas, vai atsevišķa ūnija ir tiesīga pieņemt šādu lēmumu. Viņaprāt, tas nav saskaņā ar Adventistu Baznīcas praksi.

Balsojums

Uzklausījuši prezentāciju par to, kā jautājums par sieviešu ordināciju ir diskutēts Adventistu Baznīcas vēstures gaitā, deputāti uzsāka debates. Drīz vien pie mikrofoniem izveidojās trīs garas rindas. Vairums pauda pārliecību, ka visi, kurus Svētais Gars skaidri ir aicinājis kalpošanai, ir iesvētāmi neatkarīgi no dzimuma, lai gan daži arī

iebilda. Viens no retajiem, kurš uzstājās pret, bija Mauntinvjū savienības prezidents Lerijs Bogess: „Nepārprotiet mani, es arī jūsu mīlu, lai gan nepiekrītu jums. Ja mēs sakām, ka esam Kristus miesa, mums jārīkojas vienoti.” Pēc balsojuma Česapīkas savienības prezidents Riks Remmers komentēja: „Es augsti vērtēju garīgo noskaņojumu šodien un sajutu mīlestību un lojalitāti Baznīcai.” „Es esmu tik lepna piedalīties šajā vēsturiskajā dienā Kolumbijas ūnijā,” sacīja Debora Hila. „Mēs balsojam pareizi, un mēs smagi strādāsim, lai vienotu ne tikai mūsu ūniju, bet vēl ciešāk sadarbosimies ar Ģenerālkonferenci.”

Baznīcas vadības aicinājums

Tikmēr Ģenerālkonferences vadība pēc vairākām dienām izplatīja aicinājumu, kurš saucas „Aicinājums vienotībai Kristū”. Tajā vadība skubina citas ūnijas izvairīties no vienpusējiem lēmumiem par sieviešu ordināciju. To parakstījuši arī 13 divīziju prezidenti.

„Kolumbijas ūnijas rīcība nav saskaņā ar Ģenerālkonferences Rīcības politiku,” teikts aicinājumā, „kas paredz kolektīvu lēmumu pieņemšanu un nosaka procedūras un attiecības, kādas ir pieņemamas visām organizācijām. Šādas lēmums pilnībā ignorē 1990. gadā un 1995. gadā Ģenerālkonferences sesijā nolemtu par ordināciju.”

Ģenerālkonferences vadība aicinājumā arī brīdina par iespējamām balsojuma sekām. „Kolumbijas ūnijas rīcība rada nopietnus draudus Vispasaules Sepītās dienas adventistu Baznīcas vienotībai, un tādēļ Gada sanāksmē, kas notiks oktobrī, Ģenerālkonferences Izpildkomiteja rūpīgi izvērtēs situāciju un lems par to, kā reaģēt uz notikušo,” teikts paziņojumā.

Noslēgumā Baznīcas vadība aicina nesteigties ar tālākiem lēmumiem. „Ģenerālkonferences vadība un divīziju prezidenti atkārtoti aicina visas ūnijas,

organizācijas un katru personīgi, tajā skaitā Kolumbijas ūniju, atturēties no neatkarīgas un vienpusīgas rīcības un nepieņemt nekādus tālākus lēmumus par ordināciju, bet ieguldīt savu enerģiju un radošumu vēl sekmīgākā un enerģiskākā dialogā esošās kārtības ietvaros par to, kā Baznīca var atzīt un atbalstīt ikkatra ticīgā Gara dāvanas.”

Daži fakti

- Ķīnā apmēram divas trešdaļas no 6000 adventistu mācītājiem ir sievietes. Vairums no viņām nav iesvētītas jeb ordinētas. Tomēr 20 sievietes ir ordinētas. Pašā Ķīnā par to ir dažādi viedokļi. Komunistiskajā Ķīnā situācija ir savdabīga. Adventistu Baznīcai nav formālas organizācijas, kā tas ir citviet pasaulē – tur nav ūnijas un savienības. Vispasaules Baznīca apgalvo, ka tā neatzīst Ķīnā veikto sieviešu ordināciju.

- Vēl 19. gadsimtā – 1881. gadā – Ģenerālkonferences sesijā notika diskusijas par sieviešu ordināciju. Toreiz tika sagatavots lēmums, kurš skanēja tā: „Apstiprinām, ka sievietes, kurām ir nepieciešamā kvalifikācija, un ja ir tāda nepieciešamība, drīkst tikt ordinētas kristīgās kalpošanas darbam.” Tomēr nav nekādu ziņu, ka delegāti būtu par to nobalsojuši.

- 1990. gadā un 1995. gadā jautājums tika aktualizēts Ģenerālkonferences sesijā. Lūgumu ļaut ordinēt sievietes izteica Ziemeļamerikas divīzijas vadība un ūniju vadītāji. Tomēr delegāti to neatbalstīja.

- Sieviešu ordinācijas jautājums nav aktuāls tikai Ķīnā vai Kolumbijā un Vidusamerikā. Lūgumu atļaut ordinēt sievietes ir izteikušas daudzas draudzes Ziemeļamerikā, kā arī Rietumeiropā. Tas ir aktuāli arī Transeiropas divīzijā, kurā ietilpst Latvija.

No ziņu aģentūras ANN materiāliem

Guna Rīmane
CM vadītāja Latvijā

DROSME ŠIM LAIKAM

Jūlijs ir ne tikai karstākais mēnesis gadā, bet arī “karstākais” gada mēnesis Latvijas Ceļa meklētāju darbībā. No 8. līdz 14. jūlijam notika ikgadējā Latvijas Ceļa meklētāju un Piedzīvojumu meklētāju nometne, jau 16. pēc kārtas.

Šī bija otrā reize, kad nometne notika Latgalē un, patiesi, Dievs bija sagatavojis mums brīnišķīgu vietu Andrupenes pagastā Olovecas ezera krastā. Izsakām lielu pateicību viesu nama “Pinti” saimniekiem un Avo Štopim par jauko vietu un lielo atbalstu, ko viņi sniedza nometnes norises laikā, kā arī liels paldies Rāznas nacionālā parka vadībai par atsaucību un sadarbību. Nokļūšana līdz nometnes vietai jau vien bija izaicinājums, jo šī, liekas, bija visattālākā vieta, kurā ir notikusi CM nometne. Daudziem klubiem sapni piedalīties nometnē palīdzēja piepildīt: Salacgrīvas novada dome, ADRA, zemnieku saimniecība „Kliģēni”, IK “Norle” un draudžu atbalsts, sedzot ceļa un dalības maksas izdevumus.

Trīs lielās patiesības atklāsmes ir – DABA, BĪBELE, PIEDZĪVOJUMI. Nometne ir tā vieta, kurā aktīvi darbojas visas trīs. Šajā intensīvajā, notikumiem, aktivitātēm un piedzīvojumiem bagātajā nedēļā gan lielie, gan mazie iepazīst dabas Radītāju, Dievu caur Bībeles atklāsmi un labo Draugu Jēzu, kas tik brīnišķīgi atbild lūgšanas, un

lūgšanām šoreiz bija īpaša nozīme. Nometnes norises laikā darbojās lūgšanu ķēde. Dažādās Latvijas vietās, kur atrodas CM klubi, Dieva ļaudis, katrs savā noliktajā laikā, lūdza par šīs nometnes izdošanos, apsardzību un svētībām bērniem un darbiniekiem. Lūgšanas turpinājās nepārtraukti gan

dienu, gan nakti, un rezultāti bija apbrīnojami. Laika apstākļi bija it kā pasūtīti debesu Valdniekam: laiks bija silts un saulains, kaut arī meteorologi baidīja ar lietu un negaisiem. Dažus kilometrus no mums pamatīga krusa un negaiss nopostīja sējumus un sakapāja kāpostu laukus, bet mums par negaisu esamību

Mācītājs Andrejs Āriņš uzrunā kristību kandidātus

liecināja vien melnu mākoņu vāli, kas, ja arī atvēlās līdz nometnei, tad tikai tāpēc, lai bērni atveldzētos to ēnā, un tad atkal deva vietu siltiem saules

caur dažādiem uzdevumiem atklāja grāmatā doto vēsti. To vēl labāk palīdzēja saprast Esteres grāmatas dramatisks uzvedums vakaros. Jāatzīstas, ka tik

ezeram un izsauca interesi arī vietējo iedzīvotāju vidū, un par to bija sevišķs prieks.

Visam šim tērpu krāšņumam, dziesmu burvībai un sižeta spraigumam pa vidu palika nepamanīti tie daudzie jaunieši, kas jau gadu bija veltījuši savu laiku, līdzekļus, zināšanas un talantus, lai varētu mūs iepriecināt ar šo burvīgo mūziklu. Tomēr tikai viņi un Dievs zina, kādas svētības, jaunas attiecības un draugus, un pārveidotas dzīves šis process ir nesis. Gribētu izteikt vislielāko paldies viņiem par darbu un ieguldīto laiku. Jāsaka, ka labāk vienreiz redzēt nekā desmitreiz dzirdēt, un tāda iespēja vēl noteikti būs.

Noslēgumā gribētu teikt, ka šī nometne patiešām bija īpaši svētīta. Liela pateicība Dievam, ka mēs varam redzēt, kā mainās bērnu sirdis, viņu attieksme pret dažādām lietām. Kāds pirmo reizi atvēra Bībeli, kāds pirmo reizi izteica lūgšanu, kāds pirmo reizi tika saprasts. Dažu mazu meiteņu saruna, kuru nejauši dzirdēju, mani pārliecināja, ka pūles un darbs, kas ir ieguldīts, nav veltīgs. “Es noteikti savus bērnus vedīšu kristīt tieši šajā ezerā.” „Jā?” teica otra, “man gan

Kopīgā sanāksme, atklājot nometni.

stariem. Ceturtdien, pārgājiena dienā, pretēji iepriekšējo dienu saules svelmei, Dievs deva mākoņu paēnu, bet lietu pietauptīja laikam, kad būs jāataudzē nometnotāju nomīdītā zālīte. Mediķiem, kuru šogad bija divreiz vairāk nekā pagājušajā nometnē, arī, izņemot dažu pārkarsušu galvu atvēsināšanu, darba nebija... Un visam pāri miers. “Mieru Es jums atstāju, Savu mieru Es jums dodu; ne kā pasaule dod, Es jums dodu...” Jāņa 14:27. Daudzi dalībnieki un arī darbinieki atzīmēja, ka vēl nevienā iepriekšējā nometnē nav bijis piedzīvots tāds miers, kaut gan nometne dzīvoja spraigu, aktivitātēm bagātu un emocijām pilnu dzīvi.

Garīgo stiprinājumu un iedvesmu šogad sniedza mācītājs Izraels Viljams (Israel Williams) no Lielbritānijas. Šī nav pirmā reize, kad viņš piedalās Latvijas CM nometnē. Pirms trīs gadiem viņš jau bija mūsu viesis nometnē Gramzdā. Tā kā šī bija jauka atkalredzēšanās gan darbiniekiem, bet jo īpaši bērniem, kas arī savulaik bija izteikuši vēlēšanos atkal aicināt ciemos Izraelu. Interesanti, ka šogad arī pats Izraels izteica vēlēšanos piedalīties kādā no nākošajām mūsu CM nometnēm. Liekas, mums gaidāma ilgstoša sadarbība ar šo atraktīvo un dziļi garīgo cilvēku, kas tik dziļi un tajā pašā laikā mūsdienīgi spēj atklāt Dieva vēsti pusaudžiem.

Nometnes tēma šogad bija no Esteres grāmatas – drosme šajā laikā. Katru rītu piedzīvojumu meklētāji un ceļa meklētāji lasīja pa nodaļai no šīs grāmatas, pārdomāja un pārrunāja lasīto,

iespaidīgs uzvedums CM nometnē bija pirmo reizi, bet Esteres grāmatas sniegtā vēsts burtiski iespiedās katrā sirds un prāta stūrītī. Persijas impērijas tēli bija tik reāli, sarunas un dziesmas tik labi atbilda Bībeles stāstam, ka šis

Uzvedums “Estere”, no kreisās – ķēniņš Kserkss, Estere un Hamans.

piedzīvojums pārspēj visu iepriekš redzēto. Tas arī pamudināja bērnus pētīt Esteres stāstu tālāk, jo viņi gribēja zināt, kas sekos nākamajā cēlienā. Dienas aktivitāšu jūklī gan te, gan tur brīžiem atskanēja kāds motīvs vai citāts no iepriekšējā vakara izrādes. Visi, gan lielle, gan mazie, ar nepacietību gaidīja izrādes turpinājumu. Uzvedums ieinteresēja ne tikai nometnes iemītniekus, bet vakaros, kad gaiss ir īpaši skanīgs, izrāde izskanēja tālu pāri Olovacas

vienalga, kurā ezerā, bet tas noteikti notiks Ceļa meklētāju nometnē!” Lūk, tā plāno mūsu bērni!

Un vēl šajā nometnē bieži dzirdēju teicienus “nevar paspēt”, “nav laika”. Un tā tas patiešām arī bija. Tas man lika aizdomāties, ka patiešām vairs nav daudz laika. Mēs straujiem soļiem tuvojamies lielākajam šīs zemes notikumam. Un nometne īpašā veidā mums palīdz būt tam gataviem – gan lieliem, gan maziem.

*Lorens A. Tērnors
Nūboldas koledžas Teoloģijas
studiju nodaļas vadītājs un Vecās
Derības pasniedzējs.*

DAŽĀDĪBA

„Vēl Debesu valstība līdzinās tīklam, izmestam jūrā, kas savilka visādas zivis. Un, kad tas bija pilns, tad viņi to izvilka malā, nosēdās un labās salasīja traukos, bet sapuvušās izmeta laukā. Tā tas būs pasaules pastarā galā: eņģeļi izies un atšķirs ļaunos no taisnajiem un tos metīs degošā ceplī, tur būs kaušanās un zobu trīcēšana.” (Mt. 13:47-50)

Ja šajā sabatā jūsu draudzē runātu Jēzus, kādi, jūsuprāt, būtu Viņa ievadvārdi? Vai Viņš teiktu: „Šorīt vēlos iedziļināties Dieva valstībā, īpašu uzmanību vēršot uz tās grieķu-romiešu aspektiem un ebreju tradīciju izmantošanu to eshatoloģisko uzskatu eksplikācijā. Tāpēc izmantošu vēsturiski- gramatisko metodi”? Ja tā, noteikti tie, kuriem ir teoloģiskā izglītība, justos daudz ērtāk, nekā saskaroties ar Viņa līdzību graužošo vienkāršību. Sarežģītas doktrīnu prezentācijas nav tik biedējošas, kā redzēt sevi caurredzamā līdzībā.

„Debesu valstība līdzinās...” Kam tieši? Patiesībā, dažādām lietām. Kā piemēru aplūkosim Mateja evaņģēlija 13. nodaļu.

Jēzus stāsta septiņas līdzības, kas atklāj dažādus debesu valstības aspektus. Pirmkārt, Jēzus parāda, kā šī valstība tiek iedota (sējējs, kurš devās laukā sēt); tad – kā tā darbojas (labība un nezāles aug kopā; mazā sinepju sēkla, kas izaug par lielu augu; raugs, kas tiek iejaukts miltos); kā to var iegūt (laukā paslēptie dārgumi; tirgotājs, kurš atklāj brīnumainu pērli); un, visbeidzot, kā tā tiks īstenota laika galā (zvejnieks, kurš izvelk krastā tīklu). Tātad, septiņas līdzības, kas atklāj, kā debesu valstība tiek dota, darbojas,

ir salīdzināma ar Dieva valstību.

Tātad, ko tieši līdzība par zvejniekiem, kas zvejo ar iepriekšminēto tīklu, liecina par Dieva valstību laika galā? Pirmkārt, jāatceras, ka Jēzus runāja tieši par lielo tīklu, nevis mešanas tīklu. Mešanas tīklu izmanto mērķa zvejniecībā, bet lielais tīkls tiek lietots citādi. Tas savāc visu, kas gadās tā ceļā. Tas nediskriminē. Šādā tīklā nokļūst visas zivis – labās, sliktās, pat neglītās. Piemēram, Galilejas jūrā mīt aptuveni 36 dažādas zivju sugas, un jebkura no tām var nokļūt lielajā tīklā.

Lielais tīkls ir vēl aptverošāks nekā iepriekš paskaidrots. Tajā nokļūst ne tikai zivis, bet viss, kas gadās tā ceļā. Tieši šajā aspektā mūsu Bībeles tulkojums var būt nedaudz maldinošs. Parasti tulkojumos minēts, ka tīklos „savilka visādas zivis”, un zvejnieki „labās salasīja traukos” (Mt. 13:47,48). Tieši šis punkts var būt maldinošs, jo grieķu valodā oriģinālajā tekstā nav minētas zivis, bet, ka tur savilka dažādas lietas. Protams, tīklā paredzēts ķert zivis. Patiesībā, šādos tīklos nokļūst visdažādākās lietas. Pēdējo gadu laikā zvejnieki, kas zvejo Lielbritānijas krastos, šādos tīklos ieguvuši dažādus interesantus atradumus, piemēram, Otrā pasaules kara torpēdas galviņu, kurā atrodams ap 100 kg

Daži zinātnieki uzskata, ka šī līdzība apraksta vispārējo pasaulē valdošo dažādību, taču lielākā daļa uzskata, ka tiek atspoguļota debesu valstības dažādība.

ir iegūstama un tiks īstenota.

Pirms vairākiem gadiem uzstājās ar svētrunu ciklu par šīm septiņām debesu valstības līdzībām. Svētrunas par pirmajām sešām līdzībām norisinājās samērā veiksmīgi – vismaz man tā šķita. Taču svētruna par septīto līdzību, kā valstība tiks īstenota „pasaules pastarā galā”, šķita, īsti neaizsniedza klausītājus. No visām līdzībām, liekas, šī ir vismazāk pazīstamā. Neparasti, jo tā ir septītā no septiņām līdzībām – Jēzus uzrunu kulminācija. Tomēr pēc pārējām sešām šī, liekas, nedaudz neiederas. Kāpēc tā ir teikta pēc sešām tik iedvesmojošām līdzībām? Ir vērts vēlreiz atgriezties pie šīs līdzības.

Tīklu veidi

Jēzus dzīves laikā zvejnieki izmantoja divus dažādus tīklus dažādiem zvejas veidiem. Pirmais tīkls bija mešanas tīkls (*amphiblestron* vai *diktuon*), kas bija salīdzinoši neliels, ieapaļš, ar atsvariem tā malās. Kad zvejnieks kādā sēklī ieraudzīja zivju kopu, viņš, turot tīklu pie vidus, nometa to uz ūdens virsmas, lai tas izplestos pēc iespējas plašāk. Tad tīkls strauji iegrima, iesprostojot zivis. Tīklu izvelkot, atsvari apakšā saslēdzās kopā, tādējādi neļaujot zivīm izkļūt. Tomēr tas neatspoguļo to, ko Jēzus vēlējās pateikt. Otrais tīkla veids, par kuru Jēzus runāja, bija lielais tīkls (*sagene*). Tas parasti bija piestiprināts laivas aizmugurē vai izplests starp divām laivām, tādējādi veidojot konusveida formu. Tādā veidā to vilka uz krastu, noķerot visas zivis, kas gadījās pa ceļam. Jēzus sacīja, ka tieši šāda zvejošana

sprāgstvielu, vai 200 kg marihuānas, kuras kopējā vērtība sasniedz ap 1.4 miljonu eiro. Iespējams, visinteresantākais gadījums bija, kad kāds precēts pāris, kas bija nolēmuši pavadīt dienu, nirstot pie Anglijas dienvidu krasta, attapās, kad tika pacelti šādā lielā tīklā. Jā, zvejnieki, velkot tīklu laivā, iegūst daudz vairāk nekā tikai zivis. Tādēļ, manuprāt, Jēzus vēlējās pateikt: „Viņu loms bija dažāds.” Jēzus uzsver, ka tieši tas ir līdzīgs debesu valstībai.

Nevienam, kurš lasījis Mateja evaņģēliju, nevajadzētu justies pārsteigtam par šādu atklājumu. Savas kalpošanas sākumā Jēzus sacīja: „Es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem.” (Mt. 4:19) Un šajā tekstā Matejs stāsta, kā ap Jēzu, klausoties Viņa līdzību par zvejas tīklu, pulcējās ļaužu masas. Raugoties uz šo pūli, Jēzus noteikti redzēja visdažādākos cilvēkus. Matejs jau iepriekšējos tekstos stāstījis, ar cik atšķirīgiem cilvēkiem Jēzus kontaktēja. Pūlī noteikti bija farizeji un saduķeji (3:7); slimie un nespējīgie (4:24); cilvēki no Galilejas, Dekapoles, Jeruzalemes, Jūdejas un aiz Jordānas esošajām teritorijām (4:25); romiešu virsnieki (8:5); rakstu mācītāji (8:19); sinagogu vadītāji (9:18); sirgstošas sievietes (9:20); aklie (9:27). Tur noteikti bija arī tādi, kuru interese par debesu valstību bija pārejoša iegriba. Citi, kuri vēlāk, dzirdot savu draugu izsmieklus, visu noliegs. Cilvēki, kuri būs pārāk aizņemti, cenšoties baudīt dzīvi un nopelnīt vairāk naudas, lai pievērstos garīgām lietām. Un arī cilvēki, kas katru dienu visu atlikušo dzīvi ziedos savas dzīves Debesu valstībai. Jēzus pūlī noteikti redzēja arī Jūdu, kurš vēlāk Viņu nodos; Pēteri, kurš viņu noliegs. Vislielākā dažādība!

Dažādas lietas

Tas liek aizdomāties, vai ne? Tas noteikti lika man aizdomāties. Pirmkārt, tas lika pārdomāt kalpošanu kā evaņģēlija sludinātājam un skolotājam, gatavojot studentus viņu turpmākajām kalpošanām. Kādus studentus būtu jāgaida mūsu koledžās un semināros? Manas lekcijas apmeklētumšādaini un baltie, jauni un pusmūža cilvēki, intelektuāli attīstīti un tādi, kuriem mācības sagādā grūtības. Cilvēki no Ganas, Albānijas, Zviedrijas, Spānijas, Zimbabves, Lielbritānijas, Korejas un citām valstīm. Fundamentālisti, konservatīvie, tradicionālisti, modernisti, liberāļi un tādi, kuri vēl nav izlēmuši. Daži studenti nekad neuzdod jautājumus. Daži studenti, kuru jautājumu plūsma šķiet neizsīkstoša. Un studenti, par kuriem es vēlētos, lai viņi pārstātu uzdot

atklāsmēm un inspirāciju? Vai atšķiras viedokļi, kā risināt uzskatu dažādības? Mēs tiekam lēnām vilkti krastā. Dažādi cilvēki, dažādas lietas.

Droši vien ir vērts noskaidrot vienu aspektu. Daži zinātnieki uzskata, ka šī līdzība apraksta vispārējo pasaulē valdošo dažādību, taču lielākā daļa uzskata, ka tiek atspoguļota debesu valstības dažādība. Šajā jautājumā sliecos piekrist vairākumam. Arī Elena Vaita atbalsta šādu uzskatu. Zvejniecība ar lielo tīklu ir saistīta ar debesu valstību. Dažādība pasaulē rada dažādību valstībā. Tāpat kā pasaulē, arī debesu valstībā atrodama liela dažādība.

Valstībā ir tik liela dažādība, jo šajā valstībā nediskriminē. Tā Matejs apkopo šīs septiņas Kristus līdzības. Pirmajā līdzībā teikts, ka sējēj sēj sēklas dažādās vietās, neko

Dažādība pasaulē rada dažādību valstībā. Tāpat kā pasaulē, arī debesu valstībā atrodama liela dažādība. Valstībā ir tik liela dažādība, jo šajā valstībā nediskriminē.

dažus jautājumus. „Dažādi cilvēki un lietas!”

Un kā ir ar mums, evaņģēlija sludinātājiem, kas tiekam aicināti mācīt un sludināt Vārdu? Vai mēs atšķiramies? Vai atšķiras mūsu uzskati un priekšstati par draudzes patieso misiju? Vai atšķiras viedokļi par doktrīnām, piemēram, par

neplānojot. Sējējs nediskriminē. Viņš izsēj sēklas, kur pagadās. Viņš nešķiro – taka, akmeņaina zeme, ērkšķi vai auglīga zeme. Sēklas nokļūst dažādās augsnēs. Pēdējā līdzībā zvejnieki izmanto lielo tīklu. Viņi kuģo pāri visam ezeram, ķerot visu, neko nediskriminējot un nešķirojot. Tāda

ir debesu valstība. Kā sējējs, kurš sēj visur; kā lielais tīkls, kurā nokļūst pilnīgi viss.

Attieksme pret dažādību

Kā attiecamies pret dažādību? Kā tikt galā ar visu, kas nokļūst valstības tīklā? Arī šajā jautājumā mums palīdz Kristus septiņas līdzības. Līdzībā par labību un sēklām ir līdzīga problēma. Ne viss, kas aug laukā, ir labība; ne viss, kas tiek noķerts tīklā, ir ēdamas zivis. Lauku strādnieki, ieraugot laukos nezāles, vēlas tās izraut. Bet saimnieks saka: „Nē, to darot, jūs vairāk kaitēsiet nekā palīdzēsiet. Nē, mēs neatdalīsim nezāles no ražas.” Jēzus saka, ka šī raža tiks ievākta „pasaules pastarā galā” (13:40). Citiem vārdiem sakot, esiet pacietīgi. Raža vēl nav novācama. Un, pat kad tas notiks, ne jau cilvēkiem būs spriest vienam par otru, tas būs Dieva ziņā. Arī līdzībā par zvejas tīklu loma šķirošana norisinās „pasaules pastarā galā” (13:49). Un pat šajā gadījumā lomu šķirošanu veic Dievs. „Eņģeļi izies un atšķirs ļaunos no taisnajiem” (13:49). Tātad, ko lai darām, kamēr tas nav noticis? Turpinām zvejot. Ar lielo tīklu.

Līdzība par zvejas tīklu māca, ka debesu valstības īstenošanā laika galā atklāsies, cik nediskriminējoša valstība ir bijusi līdz pat pēdējam brīdim.

Protams, varam jautāt, vai tas ir viss, kas tur ir? Līdzība, kas vienkārši atklāj, ka debesu valstībā būs liela dažādība? Nav brīnums, ka šī līdzība par tīklu nav tāda kā citas. Es nedomāju, ka Jēzus veltī tērēja laiku, stāstot līdzības bez nopietna pamatojuma. Viņš vēlējās, lai klausītāji Viņu pilnībā izprastu. Viņš tiem jautāja: „Vai jūs to visu esat sapratuši?” (13:51)

No vienas puses, šī līdzība uzrunā dažādības pretiniekus. Tos, kas tic, ka Dievs tiek pagodināts, ja mērojam ceļu uz debesu valstības vārtiem, nenovēršoties ne pa labi, ne pa kreisi. Tos, kuri uzskata, ka nokļūšana un palikšana debesu valstībā atkarīga no stingras sekošanas sīki aprakstītām patiesībām un pilnīgas uzticības Baznīcas infrastruktūrai to īstenošanā. Jēzus saka: „Nē. Valstībā ir dažādība.”

No otras puses, augstāk minētā līdzība uzrunā arī cilvēkus, kuri ir pilnīgi apmierināti ar dažādību. Tos, kas tic, ka Dievs tiek pagodināts ar ticības un prakses dažādību. Tos, kas uzskata, ka ticības vai prakses ierobežošana liecina par garīguma trūkumu. Tos, kas tic, ka, jo atvērtāki esam, jo labāk. Bet arī šeit Jēzus saka: „Nē. Pasaules galā notiks tiesa. Tur būs kaukšana un zobu trīcēšana. Patiesībā ir svarīgi, kam jūs ticat un ko jūs darāt.”

Es centīšos atcerēties šo līdzību savā kalpošanā, mācot teoloģiju. Man ir studenti, kuri mīl Dievu ar visu savu sirdi, dvēseli un prātu. Viņi dzīvos kā evaņģēlija liecinieki, kā uzticami Dieva valstības vēstnieki. Ir studenti, kuri atrodas uz robežas – pieņemot lēmumu vai griezties atpakaļ. Bet, pamatojoties uz pieredzi 30 gadu garumā, varu teikt, ka ir daži studenti, kuri vēlāk, nākotnē, nodosies interneta mājas lapu veidošanai, lai uzbruktu manai draudzei, kristietībai kopumā un liecinātu par labu ateismam. Es ņemšu vērā visas mūsu un viņu atšķirības. Es raudzīšos uz savu klasi, redzot tās dažādību ar visu potenciālo slavu un sirdssāpēm, kā arī dažādajiem teoloģiskajiem viedokļiem, atšķirīgo garīgo briedumu un ziedošanās apņēmību. Dažādība. Sev atgādināšu, ka, pasaules galam pienākot, Dievs būs tas, kurš tiesās. Un sev teikšu: „Šī ir debesu valstība!”

Līdzība par zvejas tīklu māca, ka debesu valstības īstenošanā laika galā atklāsies, cik nediskriminējoša valstība ir bijusi līdz pat pēdējam brīdim.

Ģirts Rozners
adventistu Rīgas 1. draudzes
palīgmācītājs

DIEVS AR MUMS

„Tādēļ Kungs pats jums dos zīmi: redzi, jaunava kļūs grūta un dzemdēs dēlu, un viņa tam dos vārdu Imanuēls.” (Jes. 7:14)

Tas bija drūms laiks Dieva tautas vēsturē. 700 gadus pirms Kristus dzimšanas sadalītās valstis Jūda un Israēls bija atkritušas no Dieva un karoja savā starpā. Šajā brāļu karā tika izliets daudz asiņu. Lai garantētu sev panākumus, Israēls bija noslēdzis savienību ar Aramu, šo pagānisko valsti, kas kādreiz bija viņu pašu ienaidnieki. Israēla ķēniņš Peka kopā ar Aramas ķēniņu Recīnu vispirms cerēja iekarot Jeruzalemi un tad paplašināt savu armiju, lai nostiprinātu pozīcijas pret spēcīgo un agresīvo austrumu pretinieku Asīriju, kas šajā laikā iekaroja arvien jaunas teritorijas, tuvojoties Aramas un Israēlas robežām. Visi bija nobijušies šīs spēcīgās armijas priekšā, bet vislielākās bailes bija Jūdas ķēniņam Ahasam. Viņa valsts ir maza. Kā rīkoties? Kuram pretoties un kuram ļauties? 2. Ķēniņu 16. nodaļa raksturo ķēniņu Ahasu.

„Ahasam bija divdesmit gadi, kad viņš sāka valdīt, un viņš valdīja sešpadsmit

gadus Jeruzālemē. Bet viņš nedarīja to, kas bija taisnīgs Tā Kunga, viņa Dieva, acīs, kā viņa ciltstēvs Dāvids bija darījis. Bet viņš staigāja Israēla ķēniņu ceļus, viņš pat upurēja savu dēlu kā ugunsupuri, pēc to tautu negantībām, kuras Tas Kungs bija izdzinis Israēla bērnu priekšā. Un viņš upurēja arī kaujamās upurus un kvēpināmos upurus augstieņu svētnīcās un arī uz pakalniem, kā arī zem katra kupli zaļojoša koka.” (16:2-4)

Aina ir diezgan drūma. Tauta, kas sašķēlusies un atkritusi no Dieva, atrodas briesmās, un tās priekšgalā ir bezdievīgs ķēniņš. Vai šeit ir kāda cerība uz Dieva iejaukšanos? Vai ir iespējama glābšana?

Kad Aramas ķēniņa armija sakustas un jau iekaro daļu no Jūdas teritorijas, Ahas sūta ziņnešus ar dāvanām Asīrijas ķēniņam Tiglat-Pileseram, lūdzot pēc palīdzības. Viņš ir novērtējis spēku samērus un tālākās izredzes, tāpēc izvēlas draudzēties ar stiprāko. Vēs-

turiski šo lūgumu varētu salīdzināt ar Polijas lūgumu Padomju Savienībai palīdzēt karā pret nacistiem, kas faktiski beidzās ar savas zemes atdošanu citas lielvaras ietekmei.

Atšķirībā no 2. Ķēniņu grāmatas 16. nodaļas, kas īsi ziņo, ka Asīrija piekrita palīdzēt ķēniņam Ahasam un sakāva Aramas un Israēla koalīcijas armiju, Jesajas grāmatas 7. nodaļa apraksta šos notikumus no cita skatu punkta. Šeit nav atrodami plaši ziņojumi par kara taktiku un politiskiem manevriem, bet uzmanība pievērsta Dieva nodomiem un rīcībai. Šeit lasām, ka pēc Aramas ķēniņa pirmajiem sekmīgajiem triecieniem Jūdas pilsētām ķēniņš Ahas un viņa tauta trīc bailēs „kā mežā koki trīc vējā”. Mēs ieraugām ķēniņu Ahasu izmisušu un bailu pārņemtu, un uzziņām, ka tieši šajā brīdī notikumos iejaucas Dievs. Viņš sūta pravieti Jesaju ar mierinājuma un iedrošinājuma vēsti bezdievīgajam ķēniņam.

„Tad Tas Kungs pavēlēja Jesajam:

“Izej ar savu dēlu Šear-Jašubu Ahasam pretī ūdens vada galā pie augšējā dīķa ceļā uz velētāju tīrumu un saki viņam: neuztraucies un esi mierīgs! Nebaidies, un tava sirds lai neiztrūcinās no šiem abiem kūpošiem, satrunējušiem stumbeņiem, no Recīna un viņa sīriešu, nedz arī no Remaljas dēla dusmu kvēles!” (Jes. 7:3,4)

Dieva vēsts skan iedrošinoši: „Uzticies Man, nebaidies ne no Israēla un Aramas armijas, ne arī no briesmīgās Asīrijas, Es esmu tava glābšana un patvērums!” Pravieša stiprinājuma vārdi noslēdzas ar brīdinājumu: „Bet, ja jūs neticēsīt, jūs nepastāvēsīt!” Interesanti, ka Dievs lika Jesajam doties pie ķēniņa kopā ar dēlu. Zēns bija kā klusējošs papildinājums pravieša vēstij – viņa vārds Šear-Jašubu nozīmēja „atlikums atgriezīsies”, un tā bija gan labā, gan sliktā ziņa ķēniņam. Sliktā ziņa, ka priekšā ir grūti laiki un no Jūdas paliks pāri tikai atlikums, bet labā ziņa, ka šis atlikums tomēr atgriezīsies un tauta neies bojā.

Šis bija brīdis, kad ķēniņam Ahasam vajadzēja atvērt savu sirdi un palauties pilnībā uz Dievu. Visgrūtākajā brīdī Dievs nāk pie viņa ar mierinājuma un iedrošinājuma vēsti. Viņš darbojas pie ķēniņa sirds. Tā ir ļoti cieta. Tāpēc tiek sperts vēl viens solis pretī ķēniņam.

„Un Tas Kungs vēl runāja uz Ahasu: „Izlūdzies sev zīmi no Tā Kunga, sava Dieva, prasi, lai tā parādītos, nākdama vai nu no elles dziļumiem, vai no debesu augstumiem!”” (Jes. 7:10, 11)

Citiem vārdiem: „Ahass, es tevi pazīstu, es zinu, ka tev ir grūti man uzticēties, es zinu tavas bailes un šaubas. Ieklausies manī, prasi jebkādu zīmi, un Es tev atbildēšu!” Dievs sniedz pretī roku grēciniekam, Jesajas personā viņš stāv un gaida, kad ķēniņš izteiks jebkādu lūgumu, gatavs to tūlīt izpildīt. Ak, Ahas, cik daudzi savos dzīves tumšākajos brīžos gribētu ko tādu piedzīvot! Šis varēja kļūt par pagrieziena punktu tavā dzīvē. Pats Dievs tev piedāvā visu sākt no jauna! Taču ķēniņa atbilde pravietim ir satriecoša: „Es neprasīšu un nekārdināšu to Kungu!” (Jes. 7:12) Rakstu mācītāja cienīga atbilde. Ļoti pareiza, tomēr pilnīgi neatbilstoša situācijai. Iespējams, viņš neticēja, ka caur Jesaju runā Dievs, iespējams, viņš palāvās vairāk uz Asīrijas armijas palīdzību

nekā Dieva apsolījumiem. Galu galā taustāmās un saskaitāmās lietas ir drošākas nekā vienkārša paļaušanās uz Dievu.

Šajā brīdī Ahasa rīcība noteica tautas likteni. Viņš Dieva vietā par draugu izvēlējās Asīriju. Viņš nenojauta, ka šī „draudzība” reiz beigsies ar gūstu un tautas pilnīgu pakļaušanu. Viņu interesēja troņa drošība. Dievs tika sarūgtināts un nostumts malā. Priekšā paveras sūra un nežēlīga perspektīva. Taču Ahasa neticība neaptur Dieva žēlstības nodomus. Tā kļūst par cēloni vēl lielākai gaismai, kas tiek piedāvāta ne vairs vienam ķēniņam, bet visam „Dāvida namam”.

„Tad Jesaja sacīja: “Klausaities, jūs no Dāvida nama! Vai jums vēl nepietiek kaitināt un apgrūtināt cilvēkus, ka jūs apgrūtināt un kaitināt arī manu Dievu?”

Tādēļ Tas Kungs pats jums dos zīmi: redzi, jaunava kļūs grūta un dzemdēs dēlu, un viņa tam dos vārdu Imanuēls.” (Jes. 7:14)

Laikā, kad visa tauta trīcēja bailēs un neziņā, Dievs sūta vēsti, kurā saklausāma žēlastība un mīlestība. Vārds Imanuēls nozīmē „Dievs ar mums”. Viņš saka: „Lai arī priekšā stāv grūti laiki, Asīrija iekaros Israēlu un Jūdu, tomēr Es esmu ar jums, Es jūs neatstāšu un nepametīšu. Es neesmu tikai ar pravieti Jesaju, Es esmu ar jums visiem, kas esat nobijušies par savu nākotni un neziņā, ko nesīs rītdiena.” Bībeles pētniekiem nav vienota uzskata, tieši uz kura bērna dzimšanu Ahasa laikā attiecināms Jesajas izteiktais pravietojums. Galvenais ir pravietojumā izteiktais apsolījums, ka „pirms tas zēns pratīs ļaunu atmest un labu pieņemt, zeme, no kuras abiem ķēniņiem tev tagad bailes, būs tukša un kaila padarīta” (Jes. 7:16). Tātad nebūs ilgi jāgaida, kad jūsu ienaikiniek jau būs pazuduši. Paļaujieties uz Dievu nevis cilvēkiem, turieties pie Viņa rokas, un jūs pastāvēsiet! Tā bija cerības un iedrošinājuma vēsts Dieva

tautai un arī ķēniņam.

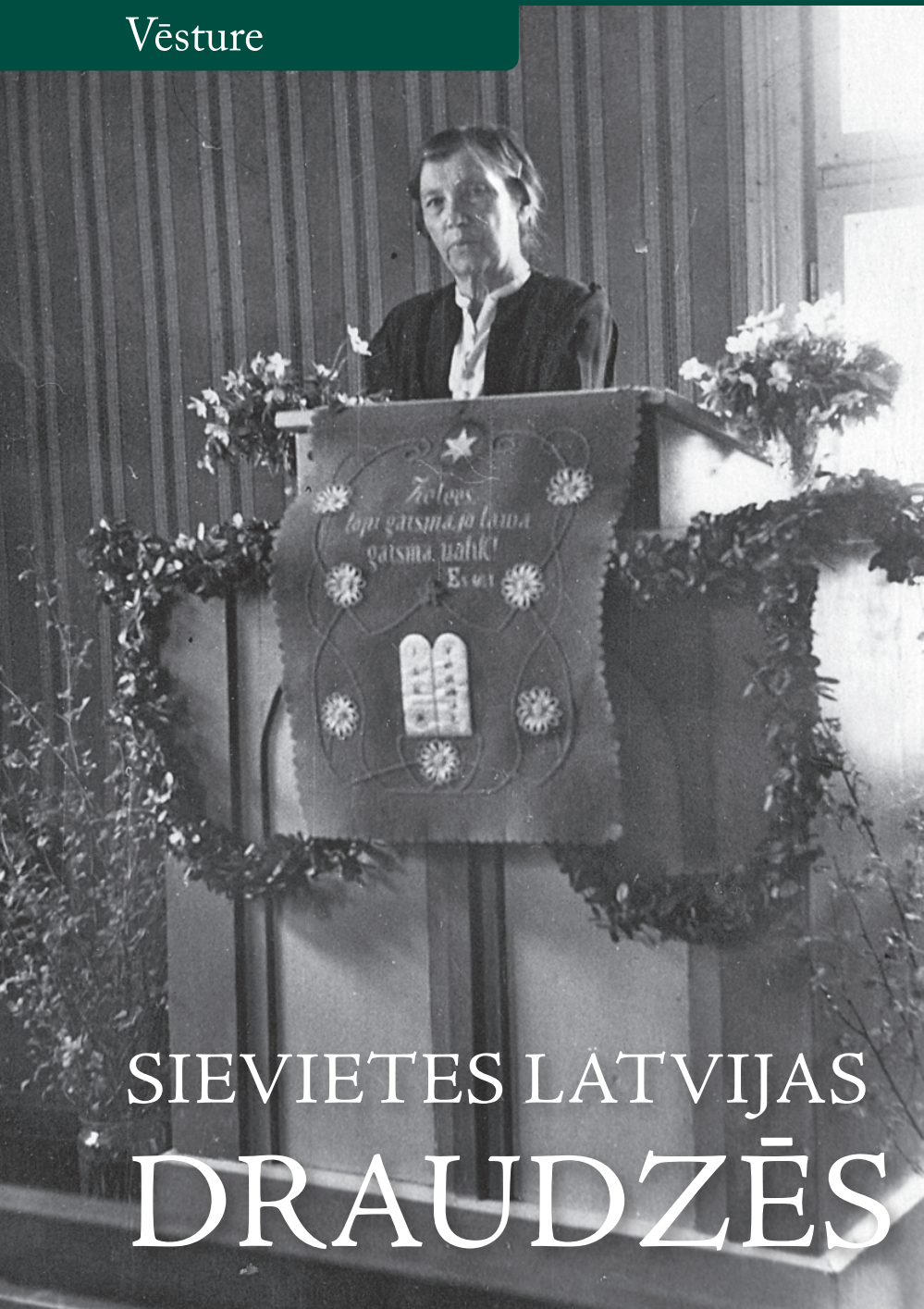
Taču pavisam jaunu nozīmi Jesajas vārdi iegūst Dieva mūžīgo nodomu kontekstā. Dievs vienmēr un visos laikos ir bijis „ar mums”. Ne tikai tad, kad mums klājas grūti un nomāc bailes, bet arī tad, kad saprotam, ka esam grēcinieki un pēc savas dabas Dieva pretinieki. Dievs sūtīja savu Dēlu, lai būtu ar mums. Engēlis sapnī parādījās Marijas saderinātajam vīram Jāzepam un iepazīstināja viņu ar Kristus dzimšanas nozīmi. Savā paskaidrojumā viņš citē pravieša Jesajas vārdus par Imanuela „Dieva ar mums” piedzimšanu. (Mt. 1:20-23) Jaunu nozīmi iegūst arī vārdi, ka „jaunava kļūs grūta”, kas liecina par šīs dzimšanas pārdabisko raksturu un ir arī mierinājums pašam Jāzepam. Dievs ar mums! Tas Kungs bija ar Noa, Ābrahāmu un Jēkabu, Tas Kungs bija

Ahasa neticība neaptur Dieva žēlstības nodomus. Tā kļūst par cēloni vēl lielākai gaismai.

ar Jāzepu Ēģiptē, Viņš bija ar Mozu, izejot no Ēģiptes. Tas Kungs bija ar Jozua, ieejot apsolītajā zemē. Viņš bija ar Samuēlu un ķēniņiem Dāvidu, Salamanu, Hiskiju un Josiju. Viņš bija ar tik daudziem, kad Jēzus piedzima un kalpoja uz šīs zemes! Viņš neatstāja savus sekotājus arī pēc Savas augšāmcelšanās. Viņa apsolījums, kas attiecas arī uz mūsu paaudzi, atrodams arī Mateja 28:18-20: „Un Jēzus piegāja pie tiem un uzrunāja tos, sacīdams: „Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes. Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis. Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.””

Viņa mūžīgais nodoms ir atklāts Atklāsmes 21:3:

„Un es dzirdēju stipru balsi no troņa sakām: „Redzi, Dieva mājoklis pie cilvēkiem, Viņš mājos viņu vidū, un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs ar viņiem. Viņš nožāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs, jo, kas bija, ir pagājis.””

SIEVIETES LATVIJAS DRAUDZĒS

*Gadi
ir sevišķi
dārgumi, kas
zied kā ābeles
pavasārī, ir
kā zeltainas,
briedušas vārpas
rudenī. Tie
aizsteidzas kā
gājputni zilajās
tālēs. Paliek
tikai atmiņas,
paveiktais darbs
un veidotais
raksturs.*

Šis ir manas atmiņas par māsām Minnu Štumbergu, Lūciju Čolderi, Kristīni Buili un Amāliju Blankenburgu, viņu kalpošanu draudzē ar saviem talantiem un zināšanām. Dzīves labākos gadus viņas atdeva kalpošanai Kungam. Esmu pateicīga, ka savā dzīvē viņas sastapu un varējām būt kopā vairākus gadu desmitus.

Minna Štumberga

Dzimusi 1878. gada Skaistkalnes pagastā. Ar adventes vēsti iepazinās Rīgā, kad Pērses ielā 12 (toreiz esot bijis neliels namiņš dārzā) sludināja Beters, kurš arī viņu kristīja 1912. gada 1. janvārī. Apguvusi stenogrāfiju, mācījusies valodu institūtā.

Adventistu draudžu kongress 1926. gadā M. Štumbergu nosūtīja darbā kā Bībeles strādnieci uz Ventspili. Sapulces noturētas arī plašākā apkārtnē, Ancē un Miķeltornī. Nākošās darba vietas bijušas Talsu un Tukuma draudzē, no 1933. gada līdz 1940. gadam Aizputē, tad Rūjienā. Rūjienas draudze bija pēdējā, kurā viņa kalpoja līdz aizgāja no aktīvā darba.

Rūjienā viņa dzīvoja Vītoli ielā 6, pašā upes krastā kopā ar savu māsīcu Amāliju Karnosku, kura pēc Misijas skolas Sužos likvidācijas pārnāca strādāt kā svešvalodu skolotāja Rūjienas vidusskolā.

Četrdesmitajos gados Rūjienā pagāja arī mani ģimnāzistes gadi. Nams Vītoli ielā 6 vēl tagad saglabāties pēc Otrā pasaules kara postījumiem. Ar šo namu man saistās arī atmiņas par manām kristībām 1937. gadā. Toreiz tur bija draudzes sapulces telpas.

Minnas Štumbergas darbības laikā draudze pulcējās kādas privātmājas īrētās telpās Kalnkrogā apmēram 2 kilometrus no pilsētas centra. Fotografijā (augšā) redzama M. Štumbergas atvadīšanās reize. Uz Rūjienas draudzi 1955. gadā pārnāca sludinātājs Herberts Driķis.

M. Štumberga mirusi 1969. gada decembrī 91 gada vecumā. Apglabāta Rīgā, II Meža kapos, Štumbergu dzimtas vietā.

Kristīne Buile, dzim. Medne

Dzimusi 1898. gada 30. jūlijā Rūjienas Ķoņu pagastā. Precē-

jusies ar vecāko evaņģēlistu Jāni Buili, arī no Ķoņu pagasta. Es viņus atceros no 1934./1935. gada, kad viņi kalpoja manas bērnības draudzē Valkā. Kopš tā laika esam „laika biedri”.

No Valkas J. Buili pārcēla darbā uz Puikuli. Viņš mira 1938. gadā, apglabāts Rūjienā, Bērtuļu kapos.

Neatceros, cik ilgi pēc tam K. Buile vēl bija Rūjienas pusē un kad ar dēlu Armandu pārcēlās uz Rīgu. Rīgā viņa iesaistījās draudzes darbā, tai skaitā vasarās strādāja arī trūcīgo ģimeņu bērnu vasaras atpūtas nometnē Sužos.

Četrdesmitajos gados kādu laiku bijusi arī Jelgavā. Man ir zināmas divas māsas, kuras vēl ir dzīvas no tiem laikiem. Cik no atmiņām var secināt, viņa ir darbojusies ar bērniem un jauniešiem. Rīgas draudzēs. Kristīne Buile ir ilgus gadus kalpojusi kā evaņģēliste un diakone. Paldies par viņas sirsnību un iejūtību citu vajadzībās un par viņas īpašo prasmi ieprecināt noskumušos! Mirusi 1981. gada 17. jūnijā 82 gadu vecumā.

Lūcija Čoldere

Dzimusi 1890. gada 28. maijā Zvārtavas pagastā. Draudzē bija no 1914. gada 21. septembra. Kristījas Isaks. Ģimenē adventes vēsti atnesis vecākais brālis Jānis. Beigusi Baltijas ūnijas Misijs skolu Sužos 1928. gadā. Kalpojusi dažādās draudzes darba nozarēs, tajā skaitā 10 gadus strādājusi kolportāžā. Kā Bībeles strādniece un diakone bijusi gan Rīgas

Viņas dzīves moto bija: „Pa šauro krusta taku uz zelta mūžību!”

draudzēs (I, III, VII), gan citās draudzēs, kur bija vajadzība – Pļaviņās 1929. g., Skrīveros 1936/37. g., Slokā 1934/35. g. Vadījusi mazturīgo ģimeņu bērnu vasaras atpūtas nometni Sužos.

Drosmi, ticību un pašaieliedzību īpaši prasīja 1949.-1950. gads. Šajos gados arestēja Platonovu, Ernestu Klotiņu un citus. Rīgas draudzes palika bez sludinātājiem, draudžu savienība bez vadītāja. Māsa Amālija Blankenburga, Lūcija Čoldere un Kristīne Buile „stājās priekšā plaisājumiem sienās” (Eceh. 13:5). Savienībā darbs neapstājās, sapulces draudzēs turpinājās. Savienības vadību nācās uzņemties 77 gadu vecumā pensionētam sludinātājam Kārlim Suttam kā Vissavienības SDA savienības padomes pilnvarotajam Latvijas PSR.

Noskumušos Lūcija Čoldere mēdza ieprecināt un stiprināt ar 5Moz 33:25 – „Kādas tavas dienas, tāds tavs spēks.” (angļu tulk.)

Viņas dzīves moto bija: „Pa šauro krusta taku uz zelta mūžību!” Arī mūsu celmlauži visos laikos patiesības dēļ ir nesuši upurus.

No aktīvā darba draudzē māsa Lūcija aizgāja 1971. gada 5. maijā 81 gada vecumā. Mira 1986. gada 30. maijā 96 gadu vecumā. Apglabāta Rīgas I Meža kapos.

Amālija Blankenburga

Dzimusi Rīgā 1904. gada 13. martā mehāniķa ģimenē. Draudzē no 1920. gada. Kristījis Kārlis Sutta, kurš ģimenei pasniedzis Bībeles stundas; vecāki arī bija draudzes locekļi. Beigusi stenogrāfijas un grāmatvedības kursus kā bilancspējīga grāmatvede. Draudzes darbā no 1923.-1937. gadam, tai skaitā kā kolportiere, vēlāk strādājusi par māj skolotāju.

Savienības darbā aicināta četrdesmitajos gados. Viņa bija Vissavienības SDA savienības padomes pilnvarotā grāmatvede Rīgā, kasiere, Bībeles strādniece un diakone. Paldies par viņas drosmi un ticību draudzes kritiskos brīžos!

Daudzi viņu atceras kā lietīšķu, atjautīgu, sirsnīgu un izpalīdzīgu. Mirusi 1985. gada 18. janvārī 80 gadu vecumā. Liels bija pavadītāju pulks, vainagi no savienības un draudzēm, ziedi. Apglabāta Jaunciema kapos.

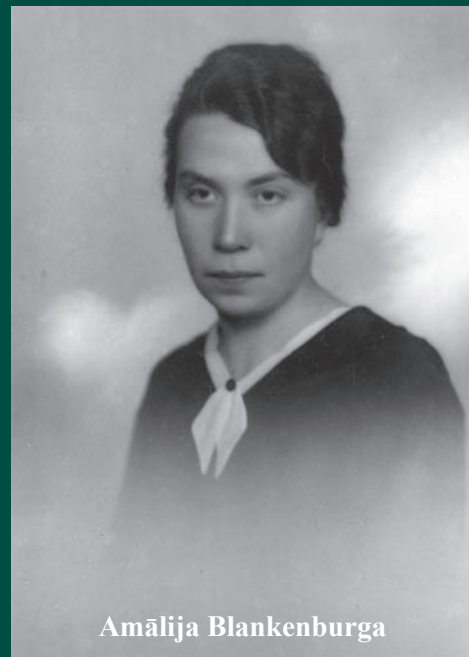
Vallija Raģe

Kristīne Buile ar dēlu Armandu

Lūcija Čoldere

Amālija Blankenburga

jūlijs

JAUNIEŠU RALLIJS: FRAUENBURGA

LDS Jauniešu nodaļas organizētais Jauniešu Rallijs šogad notika jau trešo reizi ar mērķi uzrunāt sabiedrību tai saprotamā valodā par Jēzus mīlestību, pēc kuras ilgojas katrs.

“**K**o tu esi darījis vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to tu esi Man darījis” – vēl arvien šie Jēzus vārdi liek aizdomāties, ko es, ko mēs varam darīt līdzcilvēku, sabiedrības labā. Tikāties Saldū, lai pavadītu dienu kopā ar bērniem, pusaudžiem un viņu vecākiem. Rīts sākas ar dievkalpojumu Saldus draudzē, kur dzirdējām pārdomas par labo samarieti. Vai mēs esam labie samarieši? Vai tas, kas man ir dots, vai ar to es dalos?

Pēc sadraudzības brīžiem pusdienās devāmies ārā, kur pie draudzes ēkas bērniem organizējam radošas un aktīvas nodarbes. Mezglu siešana, stafetes, Bībeles grāmatzīmju gatavošana, origami, brauciens ar Noasa šķirtu – šķiet, bērni bija pārsteigti, ka tas viss viņiem sarūpēts.

Vēlāk sekoja slavēšanas vakars, kurā slavējām Dievu kopā, bērni priecājās par iespēju piedalīties paši savā orķestrī, iespējams, kādam no viņiem tā bija pirmā iespēja turēt rokās mūzikas instrumentu. Slavēšanas vakars noslēdzās vēl ar nacionālo deju mācīšanos.

Pēc kopā būšanas un dalīšanās ar draudzību, mīlestību pavīdēja likumsakarīgs jautājums – kad nākamreiz? Jā, noteikti – nākamā reize būs, tiekamies nākamvasar – Jauniešu Rallijā! Būsim kopā, būsim atvērti viens otram, vēl svarīgāk – būsim atvērti vismazākajiem!

Ieva

ŠIS IR MANS STĀSTS

augusts

Kad kāds man jautā, kur es biju pazudusi visu nedēļas nogali, es varu viņiem priecīgi izstāstīt par vienu no manas vasaras brīnišķīgākajiem notikumiem- Teamwork-2012 nometni Zvejniekiemā.

Nometnes tēma bija „Šis ir mans stāsts”. Ļoti spēcīgi uzrunājošas bija Intas un Aina svētrunas par to, kā Dievs mums dod otrās iespējas, kaut tās pēc skaita jau ir septītās, devītās vai pat desmitās. Tā ir tik priecīga lieta, ko dzirdēt!

Lekcijas bija patiešām noderīgas un interesantas. Man ar vārdu „lekcija” parasti saistās garlaicīga sēdēšana un konspektēšana, bet tagad es esmu pārliecināta, ka lekcijas var būt daudz interesantākas. Apspriedes grupās un viesošanās „kafejnīcās” noteikti padarīja lekcijas neaizmirstamas manā atmiņā.

Bet paralēli daudzajām aktivitātēm un mācībām nometnē varēja arī jauki atpūties. Ļoti tuvu teltīm bija jauks dīķītis ar laipiņu, bija arī ļoti jauks volejbola tīkls, un es esmu pārliecināta, ka tur tika aizvadītas daudzas aizraujošas spēles!

Un kāds ir vislabākais veids, kā pārbaudīt, cik aktīvi ir nometnes jaunieši? Uzdot viņiem āķīgus jautājumus! Jāzina bija viss – Latvijas vēsture, kādi cepumi garšo nometnes vadītājam Līvijai, bija jāpieprot arī matemātika. Es domāju, ka vēl daudzi

mēģina izrēķināt to, ka 2+2 Kubā ir tikpat, cik Latvijā.

Slavēšana bija viena no manām mīļākajām lietām nometnē. Bija tik jauki kopā ar visiem slavēt Dievu. Liels prieks bija par Ezeres pušiem, kas muzicēja un dziedāja kopā ar mums, un nometnē pat atklāja savas grupas nosaukumu! Katra no kopā dziedātajām dziesmām joprojām skan manā galvā.

Manuprāt, ļoti interesanta aktivitāte bija ZStudija, kuru vadīja Edgars. Tās laikā varēja iemācīties attēlot radīšanas stāstu, proti, to izdejot. Lielākais pluss šai aktivitātei bija tas, ka tā bija no rīta, tāpēc tā man likās kā maza rīta rosme, kurā izvingroties pirms jaunās dienas.

Daudz jaunu zināšanu, daudz jaunu draugu un daudz ciešākas attiecības ar vecajiem draugiem – to visu varēja iegūt šajā nometnē.

Bet galvenā lieta, ko varēja iegūt, bija tuvākas attiecības ar mūsu vislabāko Draugu – Jēzu.

Es noteikti būšu nākamajā TeamWork nometnē, bet vai arī TU tur būsi?

Madara

septembris

Web: <http://jaunatne.adventisti.lv/>

Twitter: @jauniesi

VĀRNĒNI ZVEJNIEKCIEMĀ

KRŪ: Veiksmīgi gan atceļojām no Draugu ciemata, vai ne?

Krā: Labi, ka nenomaldījāties kā turp dodoties.

Mamma: Tā ir, ja ievēro ceļa zīmes, un ceļojot visi turas kopā.

Krā: Tas tomēr ir daudz drošāk.

Krā: Nu ja, mēs taču augam lielāki un kļūstam gudrāki.

Krū: Un tagad labprāt ievērojam labos likumus, kurus nometnē bērni uzdāvināja Čaķejam.

Krā: Man tie likumi ļoti patīk. Krū, piemēram, vairs nečiepj manus cepumiņus, neknaibās un neķērc man ausīs, kad ir dusmīgs.

Krū: Tas ir tāpēc, ka tagad es dusmojos daudz retāk.

Mamma: Jā, šī nometne jums tiešām nākusi par labu. Paklausīgāki arī esat kļuvuši.

Krā: Kā tad! Tur jau bija tas viens labais likums par to, ka mamma un tētis ir dikti jāklausa un jāmīl.

Krū: Nu, mīlēt tevi, mammīt, man izdodas ļoti labi arī bez likumiem, tikai paklausīt reizēm neizdodas tik viegli. Gan jau man ar laiku uzradīsies tas paklausīšanas talants.

Krā: Nometnē Zelta talantu šovā gan tu, brālīt, tā drusciņ izgāzies. Par lielīšanās talantu neko citu tā arī vairāk nevarēji parādīt.

Mamma: Toties bērni gan parādīja, kas ir īsti talanti!

Krū: Bet man bija ļoti labs klausīšanās talants.

Mamma: Noderīgas lietas jūs tajā nometnē iemācījāties! Saticīgāki arī esat kļuvuši.

Kādam taču tas viss ir jāskatās arī. Visi nevar pa skatuvi dancot.

Krā: Visi nevar gan.

Krū: Vai tu atceries, kā tas mazais, nīprais meitēns tur lēkāja un vingroja pa skatuvi?

Man laikam vajadzētu visu mūžu trenēties un tad arī diezin vai es tā iemācītos!

Krā: Muzikāli arī tie bērni ir, vai ne?

Krū: Jā, bija gan joku dziesmas, traki jaukas, un arī tik mīļas un sirsnīgas, ka es gandrīz vai apraudājos.

Krā: Pilnīgi cita lieta, ne kā tava ķērķšana.

Krū: Tu vienkārši, māsiņ, šo manu dziedāšanas stilu nespēj saprast.

Krā: Nespēju gan, bet cik smuki bērni spēlēja mūzikas instrumentus, atceries?

Krū: Bet vai tu atceries, ka šovakar Grīziņkalnā vārnām groziņvakars?

Krā: Atceros gan!

Krū: Labi, ka mīļās māsiņas mums savā dziesmiņā pastāstīja, ka tur vārnām notiek tik „garšīgas” ballītes!

Krā: Žēl tikai, ka ārā dikti līst lietus. Te mums lieliski noderētu kāds lietustumēlītis no talantīgās modes dizaineres modes skates talantu šovā!

Krū: Es jau mēģināju vienu iegādāties, bet tie maksāja milzu naudu! Kā nekā no kolekcijas. Kur nu mums, vārnēniem pie tādiem tikt!

Krā: Žēl, brālīt, ka tu nebiji kokapstrādes darbnīcā. Būtu uztaisījis mašīnīti vai vilcienu, varētu pavisam glauni doties ciemos. Nebūtu jālido tas trakais gabals pa lietu.

Krū: Tagad labāk nečiksti. Nu, dodamies, kamēr vēl visi kārumi nav apēsti!

Krā: Pagaidi, pirms dodamies, es drusciņ sapucēšos. Uzlikšu krellītes, kuras tu man uztaisīji nometnē veidošanas darbnīcā. Cienastiņu ieliksīm somiņā, kuru pagatavoju filcēšanas darbnīcā. Esmu saražojusi sev tik jaukas lietišas kopā ar draugiem!

Mamma: Tikai neaizmirstiet arī ciemos ievērot tos desmit labos likumus.

Krū: Jā, zinu jau zinu, tie ir ļoti noderīgi labai dzīvošanai un sadzīvošanai, jo tos ir izdomājis pats DIEVS. Un VIŅŠ jau zina vislabāk, kā mūs padarīt laimīgus un citiem derīgus.

Mamma: Atcerieties, cik daudz draugu pulcējās pie Caķeja, kad viņš nometnē rīkoja viesības par godu JĒZUM?

Krū: Jā, visi labprāt devās pie viņa ciemos.

Krā: Kopš satika JĒZU, viņš bija kļuvis pavisam cits cilvēks!

Krū: Jā, viens sakarīgs puika!

Krā: Viņš nebija nekāds puika, bet ļoti liels krāpnieks!

Krū: Tas taču bija tad, kad viņš vēl nebija saticis JĒZU. Atceries, cik viņš bija nelaimīgs un bēdīgs, kad meklēja, kur JĒZU varētu satikt.

Krā: Viesībās gan Caķejs izskatījās pavisam laimīgs, vai ne?

Mamma: Tā notiek ar katru, kas tiek uz īstā ceļa.

Krā: Uz tā ceļa, pa kuru iet JĒZUS, vai ne?

Vārnēni: Mīļie bērni, vēlam visiem atrast šo ceļu un uz tā droši turēties!

UZTICĪGA, NEŅEMOT VĒRĀ KRITIKU

Maskavas konferenču zālē valdība spriedze. Aiz garā galda sēdēja Krievijas federācijas premjerministrs Vladimirs Putins un citas oficiālās amatpersonas, kas ieņēma valsts augstākos amatus.

Tas bija 2008. gada vasarā, kad Ministru Kabinets bija sanācis, lai apspriestu iespēju samazināt izdevumus vispasaules recesijas laikā. Ministri vienojās, ka jāatsakās no plāna palielināt pensijas. Bet viena no oficiālajām personām šim lēmumam nepiekrīta.

„Es esmu kristiete,” sacīja Oksana Sergijenko. „Es nezinu, kā mēs to varēsim īstenot, bet, ja mēs šodien pieņemsim lēmumu neiesaldēt pensijas, sliktākajā gadījumā indeksēsim atkarībā no inflācijas līmeņa, Dievs svētīs mūsu valsti.”

Tad notika kas negaidīts. Ministri vienprātīgi nolēma katru gadu paaugstināt pensijas, vadoties no inflācijas līmeņa.

„Pēc tam iejaucās Dievs,” sacīja Oksanas brālis Aleksejs Sergijenko, kurš atstāstīja šo gadījumu no Ministru Kabineta sēdes. „Dievs tā svētīja mūs, ka naftas cenas laika posmā no 2008. gada beigām līdz 2011. gadam izauga gandrīz trīs reizes. Aleksejs Sergijenko ir Krievijas lielākās bankas „Sberbank” fondu tirgus analītiķis. „Pensiju budžeta politika vienmēr tika īstenota.”

Bet tas vēl nav viss. Pāris nedēļas pēc Oksanas uzstāšanās premjerministrs viņu paaugstināja amatā un iecēla par finanšu ministra vietnieci.

Oksana Sergijenko, kas bija vienīgā septītās dienas adventiste Krievijas vēsturē, kura ieņēma tik augstu valsts amatu, rūpējoties par savu valsti, bezbailīgi liecināja par savu ticību Dievam. Ar savu piemēru viņa visiem adventistiem rādīja,

ka arī viņi var uzticīgi kalpot Dievam un savai valstij vienlaikus.

Oksanas straujais karjeras kāpums sākās, kad viņa ieradās Maskavā bez naudas, bez savas pajumtes un iekļuva darbā Finanšu ministrijā, kur 10 gadu laikā pacēlās līdz valsts vadības augstākajiem ešaloniem, lai gan piedzīvoja naidīgu attieksmi pret savu ticību. Viņa nomira 2011. gada augustā pēc smagas cīņas ar vēzi 37 gadu vecumā. Viņas brālis stāsta, ka viņa mīlēja pravieša Jesaja grāmatas 58. nodaļu un uzticējās tajā izsacītajiem svētību apsolījumiem, kad viņa Ministru Kabineta sēdē uzstājās, aizstāvot pensionārus. Bet tas bija ne pirmo reizi, kad bībeliskais princips sekmēja

Krievijas finansiālo labklājību.

Kad, pieaugot naftas cenai, valsts kasē ieplūda miljardi dolāru, Oksana un viņas priekšnieks, toreizējais finanšu ministrs Aleksejs Kudrins, paziņoja, ka tiek radīts speciāls valdības fonds negaidīto ienākumu akumulēšanai. Dienām un naktīm Oksana strādāja pie stabilitātes fonda projekta izveidošanas. Viņa uzskatīja, ka tā ir Krievijas atbilde Dieva padomam, kas tika dots Jāzepam – sakrāt graudus septiņos bagātajos gados, lai valsts varētu izdzīvot septiņos bada gados. Paredzamie grūtie laiki pienāca 2008. gadā ekonomiskās krīzes periodā. Visā pasaule atzina Krievijas finanšu ministra tālredzību un atzinīgi novērtēja viņa ideju pietaupt 200 miljardus dolāru. Bet gandrīz nekas netika sacīts par Oksanas lomu šī projekta īstenošanā. Taču viņu tas pilnīgi apmierināja. „Viņa nekāroja

Oksana (vidū) ar divām studiju biedrenēm Uzbekistānā 1996. gadā.

atzinību un slavu. Viņa vienkārši vēlējās pēc iespējas atvieglot Kudrina un citu vadītāju drabu,” sacīja Oksanas māte Larisa, bijušā ekonomiste. Bet Oksana ne vienmēr bija tāda.

Nesamierināma ateiste

Oksana dzimusi Tadžikistānā, Dušanbē 1974. gada 19. martā. Saskaņā ar mammas vārdiem, Oksana bija lepna un godkārtīga meitene. Viņa bija nesamierināma ateiste, un viņas mērķis bija vienmēr būt pirmajai.

Ieguvusi ekonomista izglītību vienā no Uzbekistānas augstskolām, viņa nolēma taisīt karjeru Maskavā. Kopā ar brāli viņa ieradās tur bez naudas un dzīves vietas.

Sākumā viņi apmetās pie drauga, bet vēlāk kopmītnē, kamēr Oksana kārtoja savu kandidāta disertāciju. Tas bija grūts laiks. Dažreiz Oksanai un Aleksejam visu nedēļu bija jāiztiek ar vienu maizes klaipu, un dažreiz vispār nebija ko ēst. Tieši tajā laikā – kā brālis domā, visgrūtākajā dzīves brīdī – Oksana pirmo reizi lūdza Dievu. Savā intervijā 2010. gadā Oksana sacīja, ka tad viņa sāka lasīt arī Bībeli un atrada tur laimes noslēpumu.

„Mēs piedzimstam kā egoisti, un viens no mūsu pirmajiem vārdiem ir: „Dod!” Ierodoties pasaulē, mazulis nesaka: „Nem!” Viņš pieprasa,” Oksana sacīja Krievijas kristīgā telekanāla „Trīs eņģeļi” intervijā. „Daudz gadus es biju tieši tāda, bet kad es iepazinos ar Dievu, Viņš man atklāja pavisam citu dzīvi. Viņš mācīja, ka labāk ir dot nekā ņemt. Kad es sāku sekot šim principam, es sāku saņemt ne ar ko nesalīdzināmas svētības.”

Viena no tādām svētībām bija viņas darbs. Oksana negribēja strādāt jebkuru darbu. Tādēļ viņa droši zvanīja uz Krievijas Centrālo banku, uz Ekonomikas attīstības un tirdzniecības ministriju un uz Finanšu ministriju, lai gan nebija nekādu ziņojumu, ka tur meklētu darbiniekus. Finanšu ministrija tomēr uzaicināja viņu uz pārrunām un pēc tam piedāvāja viņai sākuma līmeņa vietu ar atalgojumu apmēram 100 dolāri mēnesī. Kā saka tuvinieki, Oksanu neinteresēja nauda, un tas viņu raksturo kā īstu sava pienākuma patrioti.

2000. gadā Oksana, kā viņa pati teica, pieņēma vissvarīgāko lēmumu dzīvē. Viņa nolēma kristīties. „Es noslēdzu derību ar Dievu,” viņa sacīja iepriekš minētajā televīzijas intervijā,

„un mana dzīve radikāli izmainījās.”

Adventes vēsti Oksana pieņēma ar lielu pretestību. Viņas māte tika kristīta vairākus gadus pirms Oksanas, bet viņa ar brāli ignorēja mammas lūgumus nākt pie Dieva. Turklāt tas tā sakaitināja māsu ar brāli, ka viņi mammu izdzina no mājām, kurā reiz visi Uzbekistānā bija dzīvojuši. „Tagad man ir ļoti kauns, ka mēs pret viņu tā izturējāmies,” atzīst Aleksejs. Aleksejs, kurš ir 4 gadus jaunāks par māsu, pats kristījās gadu vēlāk.

Tikko Oksana izšķīrās vadīt savu dzīvi ar Dievu, viņa nolēma nekad nepiedalīties valdības sēdēs un konferencēs sabbatā. Bieži sēdes tika pārceltas uz citu dienu, lai viņa varētu būt klāt.

„Man nekad nebija problēmu šajā ziņā, jo es visu noliku Dieva rokās,” sacīja Oksana, „un Dievs svētī mani, un mani līdzstrādnieki to redz.”

Vēl viņa bija pārliecināta, ka viņas sekmes dzīvē ir atkarīgas no laika, ko viņa pavadīja satiksmē ar Dievu. Katru rītu viņa veltīja tam stundu. Viņa sacīja: „Pat ja man miegam paliek pāri tikai pāris stundu, es uzlieku modinātāju stundu agrāk, lai man būtu laiks satikties ar Dievu un Viņa Vārda lasīšanai.”

No visām pusēm bija apbalvojumi. Oksanas mātei palikusi ierāmētu atzinības un goda rakstu kolekcija. Tur ir pateicības

Oksana jau kā finanšu ministra vietniece kopā ar māti Larisu.

raksti no prezidenta, finanšu ministra un citām augsta ranga amatpersonām. 2007. gadā toreizējais Krievijas Federācijas prezidents Vladimirs Putins apbalvoja Oksanu Sergijenko ar medaļu „Par nopelniem Dzimtenes labā”.

Lieciniece darba vietā

Bet Oksanas darbība neaprobežojās ar makroekonomisko moduļu projektēšanu Krievijas ekonomikas uzlabošanai. Daļu sava laika viņa veltīja Dievam. Oksana savā kabinetā ik nedēļu vadīja ministrijas darbinieku lūgšanu grupu. Divās ministrijās viņa organizēja Ziemassvētku un Lieldienu koncertus, kuros uzstāties aicināja adventistu mūziķus. Oksanas tuvinieki stāstīja, ka koncertu laikā ministriju konferenču zāles, kas paredzētas 200 klausītājiem, bija piepildītas līdz pēdējai vietai. Oksana arī parūpējās, lai katrs koncerta apmeklētājs kā dāvanu saņemtu Bībeli.

Telefonintervijā Oksana sacīja, ka bieži ticība asociējas ar parastu formālismu, ja ticīgais aktīvi nestāsta par Dievu citiem. „Ja esam iegādājušies jaunu televizoru vai citu vērtīgu lietu, mēs par to cenšamies pastāstīt saviem draugiem vai tuviniekiem. Cik gan svarīgāk stāstīt citiem, kas vēl nav saskārušies ar dievišķo gaismu, par Dieva mīlestību, kuru piedzīvojam, kad nākam pie Viņa.”

Vēl Oksana gatavoja, kā viņa to sauca, „garīgo dāvanu” – dāvanu somiņu, kurā bija Bībele, materiālu komplekts Bībeles izpētei un DVD ar viņas un viņas brāļa svētrunu ierakstiem. Viņa to dāvināja dzimšanas dienās un baznīcas svētkos augsta ranga amatpersonām un ārvalstu ministriem, pat stjuartēm, kad viņa lidoja komandējumos.

Pārbaudījumi

Viņas nenogurstošā un sekmīgā darbība nepaslīdēja garām sātana vērtīgajam skatam. Ar vienu no lielākajiem pārbaudījumiem Oksana sadūrās pēc TV intervijas „Trīs eņģeļi”. Avīze „Vek” apvainoja Oksanu, ka viņa lielāko darba laika daļu izlieto adventisma popularizēšanai nevis savu tiešo pienākumu pildīšanai ministrijā. Rakstā bija teikts: „Finanšu ministrijā Sergijenko kabinetā katru nedēļu notiek lūgšanu sapulces un garīgi semināri par dažādiem reliģiskiem jautājumiem, Svēto Rakstu izpēti, bet starplaikos, ja atliek laiks, ierēdņi nodarbojas ar valsts budžeta plānošanu.”

Rakstu pārķēra citi masu informācijas avoti. Avīze „Vek” deva miglainu mājienu, ka ASV specdienests maksā Oksanai, lai ar viņas starpniecību kaitētu Krievijas nacionālajām interesēm. Krievijas parlamenta deputāti pieprasīja, lai ģenerālprokuratūra šo incidentu izmeklētu.

Sekojošajā izmeklēšanā sīki tika izpētīts katrs Oksanas dzīves aspekts. Rūpīgi analizēja ne tikai viņas darbu, bet arī bērību, mācību laiku, ģimeni, draugus un ticību. Bet specdienesta darbinieki nevarēja atrast viņas darbā nevienu kļūdu, pat ne mazāko mājienu uz kādu nepilnību darbā. Izmeklētāju slēdziens sasauca ar Bībelē minēto Bābeles cara ierēdņu slēdzienu, kad viņi gribēja atrast kādu vainu Daniela rīcībā. Apvainotāji bija spiesti atzīt, ka Oksana bijusi uzticīga Dievam, un, pateicoties tam, viņa bija augstākā mērā uzticīga savai valstij.

Izmeklēšanu beidza, un Oksana palika savā vietā. Viņa turpināja pildīt ne tikai ministra vietnieka pienākumus, bet arī savu evaņģelizācijas kalpošanu. Aleksejs saka, ka visvairāk viņai patika izplatīt adventistu draudzes izdevumu „Apslēptie dārgumi”. Viņa to izplatīja daudzstāvu mājās jau 8 gadus. Izplatīto eksemplāru skaits izauga no 300 tūkstošiem mēnesī līdz 1,87 miljoniem 2010. gada sākumā. To sekmēja arī Oksanas piemērs.

Uzticīga līdz galam

Stāstīt par Dievu Oksana turpināja slimnīcā, kur viņu atveda 2011. gada jūnijā. Viņa tūlīt lūdza atnest Bībeles pārējiem pacientiem. Sāpēm pastiprinoties, viņa, liekas, jūta, ka vairs neizvesēlosies. 29. augustā, kad māte viņu pēdējo reizi apmeklēja un gatavojās aiziet, Oksana viņai sacīja: „Māmiņ, es tevi ļoti mīlu.”

Pēdējā rakstu vieta, kuru Oksana izlasīja savā Bībelē, bija 31. psalmā 16-18. pants: „Mani laiki stāv Tavā rokā, izglāb mani no manu ienaidnieku rokas, no tiem, kas mani vajā. Liec savam vaigam spīdēt pār savu kalpu, atpestī mani pēc savas žēlastības. Kungs, neliec man palikt kaunā, lai viņi apklust un aiziet pazemē.”

Alekseja sieva Svetlana tanī vakarā atnāca uz slimnīcu.

Sievietes kopā pielūdza Dievu, un Oksana savu lūgšanu beidza ar vārdiem: „Dārgais Jēzu, ņem mani pie sevis!” Pēc tam viņa aizmiga.

Viņas māte, kura dažas nedēļas vēlāk mani laipni pieņēma savā mājā, kad es ierados, lai parunātu par viņas meitas dzīvi, man sacīja, ka nespēj saprast, kāpēc Oksana nomira. Viņa teica: „Tā bija viņas pirmā slimība un, izrādās, pēdējā.”

Atvadas

Bet varbūt, ka lielākā iespēja liecināt par Dievu Oksanai bija vēl priekšā. Kā valsts darbiniekam, viņai pienācās valdības bērū ceremonija, bet viena no viņas pēdējām vēlēšanām bija, lai viņu apglabātu viņas draudzes mācītājs. Aleksejs izjuta milzīgu spiedienu, kad viņš organizēja bēres divās daļās: 30 minūtes adventistu sēru dievkalpojumam un 30 minūtes valdības atvadu ceremonijai. Valdības pārstāvji, kuri sevi nenosauca, piezvanīja uz viņa mobilo tālruni tieši pirms bērēm un brīdināja, lai viņš neizmanto māsas nāvi adventisma propagandēšanai, un ka neviens valdības pārstāvis neieradīsies bērēs, ja tur būs adventisti. Bet Aleksejs nedomāja piekāpties.

Vairums valdības pārstāvju tā arī neieradās. Bet daži tomēr

Brālis Aleksejs tur mātes Larisas roku Maskavas kapsētā, atvadoties no Oksanas Sergijenko.

pievienojās Finanšu ministrijas darbiniekiem. Noklaustījušies 30 minūšu adventistu bērū dievkalpojumam, viņi izlietoja savu pusstundu, lai no visas sirds izteiktu labus vārdus par Oksanu un viņas mīlestību uz Dievu.

„Mūsu namu pametusi mīlestība,” sacīja viens no ministrijas ierēdņiem. Cits teica: „Viņas ticība Dievam palīdzēja viņai strādāt un deva arī mums spēku mūsu darbā.” „Ļoti žēl, ka viņa nomira, nodzīvojusi tikai 37 gadus,” teica trešais ministrijas pārstāvis. „Bet viņas Jēzus nomira vēl jaunāks, 33 gadu vecumā.”

„Kad es bērēs dzirdēju visus tos brīnišķīgos, aizkustinošos vārdus, sacītus par viņu, man gribējās, lai kādreiz cilvēki tā varētu sacīt par mani,” teica Eiroāzijas divīzijas viceprezidents Vasilis Stojars.

Dieva Vārds tika pagodināts pat viņas bērēs. Dieva Vārds var tikt pagodināts katra adventista dzīvē, kas centīgi strādā un uzticīgi kalpo Dievam un savai zemei. Oksana vēlējās, lai tiešām tā būtu.

Endrju Makčesni

Pārpublicēts no žurnāla „Adventist World”

Citu konfesiju ziņas

Sieviešu ordinācija šķel Baznīcu

Anglikāņu baznīcas Augstākā sinode jūlijā atlikusi galīgo balsojumu par sieviešu ordinēšanu bīskapa amatā, tādējādi kārtējo reizi nespējot pielikt punktu gadiem ilgušajiem strīdiem starp liberāliem un tradicio-

nālistiem. Sinode nobalsoja, ka debates jāturpina, un sagaidāms, ka nākamais balsojums šajā jautājumā varētu notikt novembrī. Kenterberijas arhibīskaps Rovens Viljamss atzinis, ka balsojuma atlikšana palīdzēs “pazemināt debašu temperatūru”. Par balsojuma atlikšanu balsoja 288 sinodes locekļi, 144 balsoja pret, bet 15 atturējās.

Kompromisa formulējums paredz, ka draudzes, kuras pieturas pie tradicionālistu uzskatiem, nepieciešamības gadījumā apkalpos bīskaps vīrietis, kuram pret sievietēm garīdzniecēm ir tāda pati nostāja kā viņa “avīm”. Taču pret to iebilst sieviešu ordinācijas aizstāvji, jo tas, viņuprāt, nostiprinās dzimumu diskrimināciju baznīcas tiesībās.

Lai lēmums tiktu pieņemts, visās trijās sinodes palātās – klēra, laju un bīskapu – tam jāsaņem vismaz divas trešdaļas balsu. Pēc tam lēmumu vēl jāapstiprina Lielbritānijas parlamenta apakšpalātā, un visbeidzot tam nepieciešams Anglikāņu baznīcas oficiālās galvas – karalienes Elizabetes II paraksts.

Sieviešu ordinēšanu priesteru kārtā Anglikāņu baznīca atzina jau 1992. gadā, un šobrīd aptuveni trešdaļa no anglikāņu mācītājiem ir sievietes.

Cik Latvijā luterāņu?

Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas mācītājus pārstēdzis oficiālais luterāņu skaita pieaugums Latvijā, tā jūlijā vēstīja laikraksts “Neatkarīgā”. Tieslietu ministrijai iesniegtais Latvijas Evaņģē-

liski luteriskās baznīcas (LELB) pārskats liecina, ka pagājušajā gadā luterāņu skaits Latvijā palielinājies 1,65 reizes – no 431 447 draudžu locekļiem 2010. gadā līdz 708 773 pērn. Kā norāda “Neatkarīgā”, luterāņu mācītāji un reliģisko procesu pētnieki šādu luterāņu skaita pieaugumu vērtē ar vārdiem “neticami, mulsinoši, absurdi skaitļi un tīrā fantastika”.

Luterāņu mācītāji draudzēs ir izbrīnīti, uzzinājuši par ticīgo skaita palielināšanos. Viņi neko tādu savās draudzēs neizjūtot. Arī ne lielākajā luterāņu draudzē Latvijā – Rīgas Lutera draudzē jeb Torņakalna baznīcā. Draudzes virsmācītājs Kaspars Simanovičs apliecina, ka šajā draudzē cilvēku nav kļuvis vairāk. “Reģistrētais draudzes locekļu skaits ir 36 000. Uz dievkalpojumiem nāk labi ja 10 līdz 15 procentu no viņiem,” atzīst Simanovičs.

Virsmācītājs pieļauj, ka pārskatā minēto lielo skaitu var iegūt, iespējams, izmantojot aptauju datus. Ja cilvēks sevi uzskata par luterāni tikai tāpēc, ka viņa vecāamma ir vai bija piederīga šai konfesijai, tas nenozīmē, ka viņš pats tāds ir, norāda Simanovičs.

Tiesā par akciju baznīcā

Krievija pēdējos mēnešos biežāk pieminēta saistībā ar pankgrupu „Pussy Riot”, kuras dalībnieces tiek tiesātas par huligānismu Krievijas pareizticīgo Baznīcā. Viņas apsūdzētas par antiputiniskās “panku lūgšanas” akcijas

“Dievdzemdētāja, padzen Putinu!” sarīkošanu Krievijas galvaspilsētas Kristus Pestītāja katedrālē šā gada februārī.

Lai gan divas no trim dalībniecēm atvainojās pareizticīgajiem, tas nelīdzēja. Prokurors pieprasīja cietumsodu, un spriedumu paredzēts pasludināt 17. augustā. Pēc prokurora domām, tam, ka apsūdzētās ir atvainojušās pareizticīgajiem, nav nekādas nozīmes.

“Apsūdzētās uzskata, ka ir pastrādājušas ētisku kļūdu. Viņas lūdza piedošanu par savu rīcību, bet ne par apvainojumu ticīgajiem,” sacīja prokurors.

Akcija notika februārī, bet martā visas tika aizturētas un apsūdzētas. Kā drošības līdzeklis tika piemērots apcietinājums. Atbalstu savukārt dziedātājam ir paudušas tādas slavenības kā britu dziedātājs Stings, amerikāņu popzvaigzne Madonna un ASV rokgrupa “Red Hot Chili Peppers”.

Viena no grupas dalībniecēm Tolokoņņikova rakstiskā paziņojumā tiesai paskaidroja, ka motīvs šai akcijai bija protests pret Krievijas pareizticīgo baznīcas patriarha Kirila atbalstu Putinam prezidenta vēlēšanās, jo šāds atbalsts ir pret Krievijas sekulārās konstitūcijas principiem. “Visu mūsu tekstu galvenais temats bija nevis [pareizticīgā kristietība], bet vēlēšanu nelegitimitāte,” piebilda Samuceviča.

Scientoloģijas upuri

Scientoloģijas baznīca ir viena no strīdīgākajām baznīcām pasaulē, kura daudzās valstīs ir aizliegta. Tomēr tai ir arī pasauleslaveni piekritēji, piemēram. Holivudas aktieris Toms Krūzs. Bet Scientoloģijas baznīcas dibinātāja Rona Habarda mazmazdēls nodēvējis T. Krūzu par scientoloģijas upuri.

“Toms Krūzs ir vēl viens mana vectēva fantāzijas upuris,” Džeimījs

Devolfs sacīja intervijā kanālam CBS. Radinieku viņš raksturoja kā “patuklu, rudu, harizmātisku, melīgu, blēdīgu pseidozinātnisku pašpalīdzības grāmatu autoru”.

Devolfs piebilda, ka, viņuprāt, aktrisei Keitijai Holmsai nācās bēgt no vīra. “Jo vairāk pavērās priekšskars, jo vairāk viņa baidījās,” viņš teica.

Vīrietis sacīja, ka scientoloģija izpostījusi viņa ģimeni un likusi vectēvam Ronam Devolfam nomainīt uzvārdu, kad tas izstājies no baznīcas. Devolfs norādīja, ka viņa māte nekad neesot runājusi par scientoloģiju. “Tā iznīcināja gan viņas vectēvu, gan arī tēvu,” viņš pastāstīja.

Pirms divpadsmit gadiem Devolfs izveidoja videoklipu par saviem radiniekiem, ko vēlāk ievietoja vietnē “Youtube”. Tas kļuva populārs, taču izpelnījās scientoloģijas piekritēju dusmas. “Pēc divām vai trijām dienām scientoloģijas atbalstītāji klauvēja pie manām durvīm, stāstot, ka vēlas ar mani uzstāties. Viņi man sekoja,” atceras Devolfs.

LASI MŪS ARĪ INTERNETĀ

WWW.ADVENTESVESTIS.LV

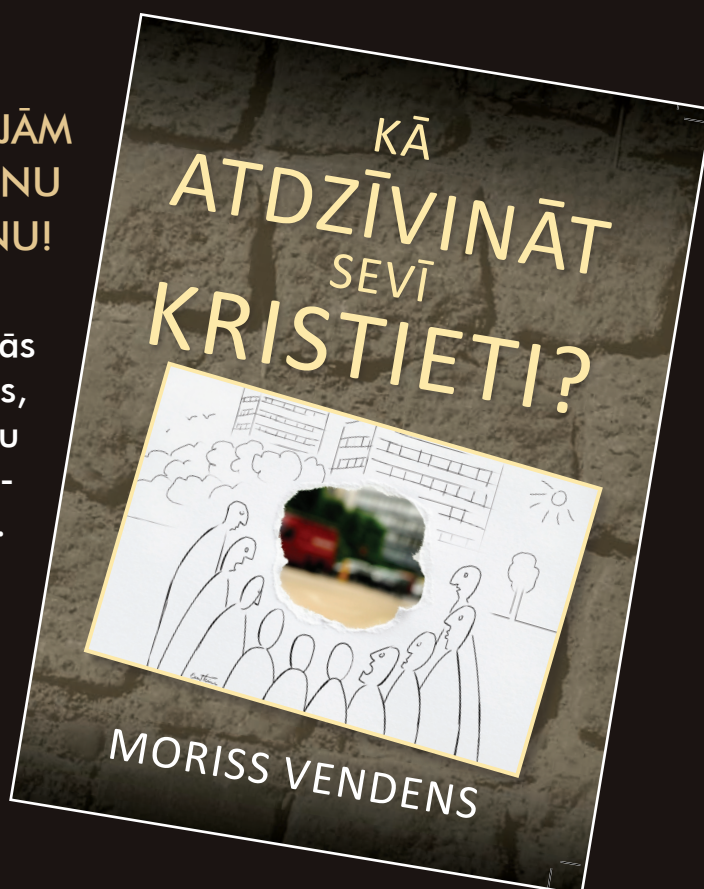
SEKO MUMS

VIENA NO VISVAIRĀK PIRKTAJĀM
GRĀMATĀM PIEDZĪVOJUSI JAUNU
IZNĀKŠANU!

Desmit aizraujošās nodaļās
autors dalās pieredzē un padomos,
kas palīdzējuši tūkstošiem cilvēku
rast atšķirību starp „relīģiju” un pa-
tiesu kristietību.

„Kā atdzīvināt sevī kristietī” ir
atkārtots grāmatas „How to
Make Christianity Real” izde-
vums latviešu valodā. Pirmais
darbs pazīstams ar nosaukumu
„Kristietība praktiskajā dzīvē”.

GRĀMATU VAR IEGĀDĀTIES "PATMOS" GRĀMATU GALDĀ RĪGĀ, BAZNĪCAS IELĀ 12A
VAI KRISTĪGAJĀ GRĀMATNĪCĀ "AMNIS" RĪGĀ, LĀČPLĒŠA IELĀ 37.